

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

**Aquesta transcripció està pendent de
verificació i correcció. Pot contenir, doncs,
errades de fidelitat i incorreccions
lingüístiques i no es pot considerar
com una publicació oficial**

Sessió núm. 20 / CEFP / 16.09.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CEFP\20CEFP\

Fitxer 20CEFP1

XV legislatura · quart període · sèrie C · número ****

Comissió d'Educació i Formació Professional

Sessió 20, dimarts 16 de setembre de 2025

Presidència de la I. Sra. Eva García Rodríguez

Sessió 20 de la CEFP

La sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional (CEFP) s'obre a ****. Presideix Eva García Rodríguez, acompanyada de la vicepresidenta, Sònia Martínez i Juli, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Jan Sarsanedas Coll.

Hi són presents José Ignacio Aparicio Ciria, Rocio Garcia Pérez, David González Chanca, Gisela Navarro Fuster i Mónica Ríos García, pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; Anna Erra i Solà, Anna Feliu i Moragues i Judith Toronjo i Nofuentes, pel G. P. de Junts; Irene Aragonès Gràcia i Najat Driouech Ben Moussa, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; Cristian Escribano Ramírez, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Manuel Jesús Acosta Elías, pel G. P. de VOX en Catalunya; Jéssica Albiach Satorres, pel G. P. Comuns; Laia Estrada Cañón, pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i Rosa Maria Soberana i Bonet, pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'inici del curs escolar 2025-2026. Debat i votació de la sol·licitud (tram. 354-00188/15). Anna Erra i Solà, Grup Parlamentari de Junts.
2. Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'inici del curs escolar 2025-2026 (tram. 355-00096/15). Sessió informativa
3. Sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre els criteris que segueix el Departament per a la planificació escolar del curs 2025-2026 (tram. 355-00089/15). Sessió informativa.

La presidenta

Bé, bon dia. Comencem aquesta Comissió d'Educació i Formació Professional en aquest nou curs polític que comencem el mes de setembre.

I, en primer lloc, em correspon demanar si hi ha substitucions que algun grup hi hagi d'anunciar? Sí, senyora Erra?

Anna Erra i Solà

Sí, moltes gràcies, presidenta. Doncs nosaltres fem la substitució de l'Anna Feliu, de la diputada Anna Feliu i de la Judith Toronjo, pel senyor Jordi Fàbrega i per... Ara no me'n recordo. *(L'oradorariu. Veus de fons.)* La Carme Renedo. Perdó.

La presidenta

D'acord, perfecte. Nosaltres sí que ens en recordem. *(Rialles.)* De res.

Alguna substitució més? No?

Sol·licitud de sessió informativa amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'inici del curs escolar 2025-2026

354-00188/15

Bé, doncs començarem amb l'ordre del dia. En primer lloc, tenim la sol·licitud de sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la

consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'inici del curs escolar 25-26, presentada pel Grup Parlamentari de Junts. Demanaria si es pot aprovar per assentiment. Sí? Doncs molt bé, queda aprovada per assentiment.

I, per tant, en cas de ser aprovada, com és aquest cas, proposaria l'alteració de l'ordre del dia per substanciar aquesta sessió informativa, conjuntament amb la prevista com a punts 2 i 3 de l'ordre del dia, i demanar si aquesta alteració també es pot aprovar per assentiment. Sí?

Sessions informatives

355-00096/15 i 355-00089/15

Perfecte, doncs passarem, directament, als punts 2 i 3 de l'ordre del dia, que són sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre l'inici del curs 25-26. És presentada pel mateix Departament d'Educació.

I el punt 3 és la sessió informativa de la Comissió d'Educació i Formació Professional amb la consellera d'Educació i Formació Professional sobre els criteris que segueix el Departament per a la planificació escolar del curs 25-26.

Doncs, sense més, em correspon anar a rebre la consellera.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La presidenta

Bé, doncs, continuem amb la sessió de la Comissió d'Educació i Formació Professional. Donar la benvinguda a l'honorable consellera d'Educació i Formació Professional, saludar també les persones del Departament que els acompanyen i també a tot el públic assistent.

I, per tant, doncs, consellera seva és la paraula. Té un primer torn d'intervenció de trenta minuts i, a partir d'aquí, obrirem una intervenció. Sí, senyor Cornellà, em demana la paraula per algun motiu?

Dani Cornellà Detrell

Sí, bon dia. Per anunciar que vinc jo en nom de la Candidatura d'Unitat Popular, la persona de la CUP que estava representada, la Laia, ja ha plegat de diputada i provisionalment vindré jo.

Gràcies.

La presidenta

Perfecte, molt bé. Prenem nota si serà vostè el portaveu d'Educació. En tot cas, avui és membre del seu grup. Molt bé, perfecte.

Doncs, consellera, seva és la paraula.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé, molt bon dia. Gràcies, presidenta. Diputades i diputats. Una salutació també als responsables del Departament d'Educació i Formació Professional que m'acompanyen, representants de la comunitat educativa que estan a la tribuna o bé que ens segueixen a través del Canal Parlament.

Abans de començar, demano disculpes perquè, com veuen, tinc una afonia que espero que em permeti finalitzar aquesta intervenció, desitjo que sí. Però, en tot cas, m'agradaria també agrair-vos l'oportunitat d'adreçar-me a aquesta comissió, tal com vaig sol·licitar, per compartir amb vostès les principals fites i dades explicatives de l'inici de curs, que va començar, com saben, el dia 8 pels ensenyaments obligatoris, el dia 12 per la post obligatòria, els IFEs, cicles formatius i batxillerat. Ahir mateix ho feia pels ensenyaments de règim especial, principalment artístics i esportius, i que ho farà el proper dilluns per les escoles oficials d'idiomes i l'educació d'adults.

I, d'altra banda, doncs també per repassar els objectius en què treballem des del Departament d'Educació i Formació Professional pels propers nou mesos. Qüestions que ens semblen, de fet, rellevants, de país, que considerem avinent compartir amb el Parlament i debatre en el si d'aquesta comissió per tal de considerar també el capteniment del conjunt de grups parlamentaris.

Però, en tot cas, dedicaré una primera part d'aquesta compareixença a valorar l'inici de curs 25-26, a detallar les principals novetats que hem posat en marxa i repassar,

com deia, les principals línies estratègiques del Departament, per passar, posteriorment, a escoltar les seves propostes i opinions, si es cau, i, per descomptat, doncs quedaré a la seva disposició per atendre les qüestions que considerin més oportunes.

I, per començar, sí que m'agradaria dir que quan es parla d'educació en el marc de la comunitat educativa i, de fet, també molt sovint en aquesta comissió, s'apunta a la necessitat o a la importància d'assolir grans consensos en aquesta matèria.

I és evident que els canvis en educació o les polítiques educatives, potser més i tot que fins i tot en altres àmbits, doncs requereixen temps, requereixen perseverança i requereixen un cert pacte o un cert acord social respecte a la seva conveniència, a la seva direcció, per tal de tenir resultats sostinguts en el temps.

Doncs, bé, la voluntat del Govern en matèria educativa i de formació professional és avançar en tres grans eixos que pensem que són compartits pel conjunt de la societat i de la comunitat educativa. De fet, m'atreiria a dir que vostès també, en certa manera, els comparteixen, després ho veurem.

I podríem concloure que són, fins i tot, objectius que demana la ciutadania. Que voldríem que aquests eixos comptessin també, com deia, amb l'aval d'una majoria de forces d'aquest Parlament.

Parlo, en primer lloc, del reforçament dels aprenentatges del conjunt de l'alumnat. Hem de treballar per garantir l'èxit educatiu del conjunt de l'alumnat.

Parlo, en segon lloc, de la necessària millora de l'atenció a l'alumnat amb necessitats específiques de suport educatiu, perquè el nostre sistema o serà inclusiu o no serà.

I hem de treballar per garantir aquesta igualtat d'oportunitats, la lluita contra la segregació i perquè la pobresa, l'estatus socioeconòmic, l'origen o les condicions de cada infant o jove no siguin barreres limitadores ni del seu progrés individual ni tampoc col·lectiu com a societat. I, per tant, en definitiva, del consegüent compromís tant amb l'excel·lència com amb l'equitat educativa.

Doncs, bé, aquestes són les tres grans línies que expliquen les novetats o els canvis que a continuació els passaré a comentar i que desitjo que ens serveixin per

construir aquests consensos necessaris per consolidar l'orientació d'aquest primer any al capdavant de la Conselleria.

Uns consensos en els quals vull insistir perquè pensem que són importants, que són el pas necessari per avançar en aquesta millora educativa a Catalunya, per assolir un sistema educatiu més robust, que és el que, en definitiva, els nens i nenes, els nostres fills i filles, mereixen i mereixem el conjunt de ciutadans del país si volem encarar amb les millors condicions el nostre futur.

I, precisament, un consens fonamental, tant de la nostra societat com de l'escola a Catalunya i que compta amb l'aval, aquest sí, d'una majoria de forces d'aquest Parlament, així com també d'una amplíssima part del teixit institucional, social, econòmic, cultural i civil del nostre país, és el que existeix entorn al regim lingüístic del nostre sistema educatiu, entorn de la llengua.

Una qüestió que, com saben, aquesta última setmana se n'ha parlat arran d'una sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya que anul·lava parcialment el Decret 91/2024, de 14 de maig, del règim lingüístic del sistema educatiu no universitari, que es va suspendre cautelarment en el moment de la seva publicació i, per tant, parlem d'un decret que mai ha entrat en vigor i sobre el qual sí que m'agradaria detenir-me abans d'abordar altres aspectes relatius a l'inici de curs pròpiament dit.

Com vostès saben, el Govern, en boca del seu president, del president Salvador Illa, va anunciar des d'un primer moment que recorreria en cassació aquesta sentència, que encara no és ferma, i activaria totes les mesures legals que el Govern considerés oportunes per defensar el règim lingüístic del nostre sistema educatiu, i així ho farem.

Perquè no es tracta només de defensar un decret que, com deia, no ha estat mai vigent, es tracta de defensar un model educatiu que ha estat clau per la cohesió social de Catalunya, per la igualtat d'oportunitats i per la convivència entre infants i joves de procedències diverses i també, per què no dir-ho, de les seves famílies. I que garanteix, i això és fonamental, el ple domini oral i escrit de les diferents llengües oficials quan acaba l'escolarització obligatòria, sigui el català, el castellà, l'aranès a l'Aran, i les proves de final d'etapa, a més a més, així ho certifiquen.

Aquest model lingüístic, com saben, no és una casualitat, no és una ocurrència, és el fruit d'una aposta col·lectiva d'un gran pacte social nascut fa dècades al ritme de la recuperació de la democràcia i de les llibertats, d'un consens social ampli i d'una realitat demogràfica i cultural complexa a la qual, en el seu moment, es va respondre amb intel·ligència, amb sentit de país, amb valentia i amb generositat. Un model que no separa l'alumnat per motius lingüístics, ni aspira a fer-ho tampoc per cap altre motiu, que el que fa és reunir l'alumnat, els fa créixer junts, els fa conviure i aquest model neix, doncs, com una eina d'integració, en cap cas d'imposició.

El català és el centre de gravetat entorn al qual construïm aquest espai comú, on tot l'alumnat pot aprendre, pot conviure i pot créixer en igualtat de condicions i per això aquest Govern vol defensar i defensarà el català, tant a les aules com als carrers, com a llengua inclusiva i transversal.

I defensar el català a les aules no és només preservar la nostra llengua, és també garantir l'equitat i les oportunitats. I per això avui, més que mai, creiem que defensar el model lingüístic és defensar un projecte de país. I això, doncs, diputades i diputats, no és només una posició de Govern, entenem que ha de ser una responsabilitat col·lectiva i, tant per tant, confio i desitjo que a l'hora de preservar aquest consens social, cultural, educatiu, històric, tothom estigui a l'alçada.

Però, en tot cas, ara sí que els detallaré alguna de les grans xifres d'aquest curs que tot just acaba de començar. Aquest mes de setembre la previsió de matriculacions que tenim és d'1.604.987 alumnes, per tant, més d'1.600.000 alumnes. Una xifra que mostra l'estabilitat global del sistema, que confirma les tendències que, de fet, ja s'han observat en els últims anys, que és el descens progressiu d'alumnes en les etapes obligatòries i el creixement sostingut a la post obligatòria.

Però, no obstant, hem de dir que, tot i aquesta davallada moderada d'alumnat en el conjunt dels ensenyaments reglats, i especialment en les etapes d'educació obligatòria, hem de tenir en compte la complexitat creixent a les aules, que comentaré de seguida. I és per això, i amb l'objectiu, com deia, de reforçar l'atenció educativa, que hem fet un esforç per incrementar les dotacions...

Fitxer 2

...tant de personal docent com personal d'administració i servei i personal de suport educatiu, de tal manera que per acompanyar l'alumnat en aquest curs 2025-2026 comptarem amb, pràcticament, 84.000 docent, 83.949 docents, que són més de 1.600 més que el curs passat, i 8.643 professionals d'atenció educativa i de serveis, que representen 550 dotacions més que ara fa un any. Per tant, reforcem, com veuen, tant dotacions docents, personal docent, com personal de suport educatiu.

En conjunt, doncs, el curs 2025-2026 s'inicia amb l'ampliació de les dotacions de professionals, que més endavant desgranaré, i també amb la consolidació de l'estabilitat de les plantilles, el que ens permet, doncs, enfortir l'atenció al conjunt de l'alumnat.

Pel que fa al parc d'infraestructures, aquest curs 2025-2026 es reforça amb actuacions que comprenen tant els centres d'educació d'escolarització obligatòria com els de formació professional, amb l'objectiu de garantir uns espais segurs i adaptats a les necessitats reals de l'alumnat.

Pel que fa a la primària i secundària, s'han completat les obres de l'Escola El Roser, del Poal, les ampliacions dels instituts Castell d'Òdena, Pompeu Fabra, del Pont de Vilomara i Sant Pol de Mar, i, alhora, estan en marxa projectes com el nou institut Montserrat Colomer, de Sant Esteve Sesrovires, ampliacions en conveni amb diversos ens locals, com el d'El Calderí - Pic del Vent de Caldes de Montbui, l'Institut de Sant Esteve, de Castellar del Vallès, o l'Escola Agrupació Sant Jordi de Fonollosa.

I, a més, en finalitzar aquest any, en aquest cas parlo d'un any, del 2025, s'hauran dut a terme un total de 355 obres RAM, de reforma, ampliacions i millores, amb una inversió global de més de 37 milions d'euros, prioritzant així la seguretat, l'accessibilitat i la climatització dels centres. Aquest és l'objectiu principal d'aquestes diferents actuacions de reforma, ampliació i millora d'aquest 2025.

En l'àmbit de la formació professional, només per entrar en els centres, després ja hi entraré més en profunditat, es posen en marxa tres nous instituts públics especialitzats que responen a la demanda de sectors estratègics pel país, un és

l'Institut dels Teixits de Canet de Mar, l'Institut de Gastronomia de Barcelona i l'Institut de Formació Professional Sanitària Sant Pau.

Però, en tot cas, d'aquesta fotografia –permeti'm que begui un moment–, en podem extreure tres evidències importants. La primera és que els descens demogràfics s'estan consolidant en tota l'etapa obligatòria, especialment als cicles d'infantil i primària, per tant, confirmem la tendència. I, de fet, en aquest curs Al3, el vuitanta-dos per cent dels grups públics tenen dinou alumnes o menys, pensin que aquest vuitanta-dos per cent tenen dinou o menys alumnes. I a l'ESO el vuitanta-cinc per cent d'aquests grups públics tenen menys de trenta alumnes per aula.

En segon lloc, i en aquest cas de manera oposada a l'anterior, estem experimentant, aquí sí, un creixement sostingut de l'alumnat a la formació post obligatòria, sobretot a la formació professional, però també al batxillerat i als ensenyaments de règim especial. I aquesta la valorem com una molt bona notícia perquè ens indica que continuem en el camí de reduir l'abandonament escolar prematur a Catalunya i oferim així una major continuïtat formativa. De fet, si van poder consultar un informe que va fer públic l'OCDE la setmana passada, apuntava que aquest és un element important, oferir aquesta major continuïtat formativa.

I alguna de les dades positives que tenim, el noranta per cent dels estudiants que comencen un grau mig de formació professional provenen de l'ESO i, per tant, aquí també vull posar en valor que hem iniciat enguany aquest curs de formació professional amb més de deu mil nous alumnes d'EFP respecte al curs passat, per tant, deu mil alumnes més de formació professional respecte al curs passat. Tenim més de 71.000 estudiants enguany estudiant aquests cicles formatius.

I, a més a més, això, doncs, suposa una xifra rècord que, d'alguna manera, té a veure amb l'increment d'oferta pública que en vam fer, que, com saben, era de més de 100.500 places.

I en tercer lloc, veiem com la diversitat, la complexitat, doncs continua creixent a les aules. Aquest curs passat, amb dades consolidades i gràcies a aquesta millora constant de mitjans de diagnòstic i detecció, sabem que hi ha hagut nou mil alumnes més amb necessitats específiques de suport educatiu. Per tant, el curs passat hi havia nou mil alumnes més amb necessitats específiques, siguin de tipus A, siguin

de tipus B. En total, doncs, 335.000 infants i joves presenten algun tipus de necessitat. Un de cada tres en les etapes d'educació obligatòria, per tant, en aquestes etapes d'educació obligatòria, un de cada tres estudiants presenten algun tipus de necessitat de suport, dels quals un tretze per cent presenten trastorns del neurodesenvolupament o dificultats d'aprenentatge i un vuitanta-set per cent, en aquest cas, són necessitats derivades de la situació socioeconòmica.

Per tant, la conclusió que n'extraïem, com deia, és que ens trobem davant d'un escenari que presenta aules amb menys alumnes, certament, però cada cop més complexes i més diverses. I que avui els centres educatius del nostre país necessiten de més recursos, no sempre són docents, i sobretot altres perfils professionals per garantir que cap alumne quedi enrere i que tots els infants i joves tinguin les mateixes oportunitats.

Aquestes dades, per tant, ens interpel·len i ens obliguen a repensar també les polítiques educatives. Necessitem passar d'un sistema dissenyat per créixer en volum d'alumnes a un sistema pensat per redistribuir recursos, equilibrar oportunitats i anticipar necessitats formatives.

I és per això que estem aprofitant la baixada demogràfica per reduir les ràtios a tot el sistema i, alhora, estem incorporant més docents i altres perfils professionals que ens ajuden a atendre millor la diversitat que presenten a les aules.

I ho fem així perquè defensem amb fermesa un sistema educatiu inclusiu. L'escola entenem que ha de ser l'espai on tots i cadascun dels alumnes siguin reconeguts, siguin acompanyats i siguin valorats en la seva singularitat. I per això apostem decididament per la millora de la qualitat de l'atenció educativa i ho fem ampliant aquests docents, aquests recursos, diversificant aquests perfils professionals i reforçant les dotacions. Perquè una millor atenció no és només una qüestió pedagògica, també ha de ser una creença i una convicció, una aposta de país que implica garantir que cada alumne, sigui quina sigui la seva situació, doncs tingui dret a aprendre i a créixer amb dignitat. Perquè una educació que no arriba a tothom no pot ser mai una educació completa i perquè només una escola que integra pot construir aquesta societat que volem justa.

I per això, malgrat trobar-nos en una pròrroga, en una situació de pròrroga pressupostària, el Govern ha fet un esforç econòmic molt important per garantir que cap alumne quedi sense cobertura. Ho hem fet consolidant una ràtio d'uns alumnes que a infantil i primària avui es troben entre les més baixes d'Espanya i que ens permeten aquesta atenció més individualitzada.

I en aquest curs, per exemple, avancem també amb noves mesures que reforcen aquesta atenció a la diversitat i que garanteixen aquesta resposta adequada a tot l'alumnat, sigui quina sigui la seva situació personal, social o de salut.

De fet, a aquest curs, recursos com les aules d'acollida o els equips professionals de suport intensiu, el SIEI per a l'escolarització inclusiva, arriben tant a centres públics com a centres concertats, perquè això no pot anar ni volem que vagi de titularitats, ha d'anar de qualitat a l'atenció educativa de l'alumnat.

I entre els programes per a la detecció i avaluació primerenca implantem un nou model de proves universals, en aquest cas voluntàries, a primer i a tercer de primària, que permeten detectar dificultats en la comprensió lectora, en la competència oral i activar mesures educatives adaptades a aquest alumnat. Posem molt d'èmfasi en la prevenció per intentar intervenir i evitar fracassos escolars posteriors.

Així mateix, hem elaborat una col·lecció de guies d'orientació i millora en la resposta educativa, com, per exemple, la guia per a l'atenció a l'alumnat amb trastorn de l'aspecte autista i dificultats de regulació de conducta, amb la idea que aquests documents ofereixin solucions pràctiques a docents que potser no tenen prou experiència o coneixement en l'abordatge d'aquests alumnes amb trastorns de neurodesenvolupament i d'aprenentatge.

I com els deia, tot i no comptar amb un pressupost, hem treballat per fer un reforç d'aquests recursos humans i serveis especialitzats. Ampliem, per una banda, la xarxa d'assistents educatius per a l'alumnat amb discapacitat intel·lectual o trastorn de l'aspecte autista greu.

El recurs SIEI Plus passa de 87 a 175 unitats, amb protocols i criteris unificats a tot el territori. Incrementem també en un disset per cent les hores setmanals de servei

a vetlladors, de fet, fins als 62,6 milions d'euros. Això començarà el gener del 2026, entre el gener del 26 i l'agost del 27.

I comptem amb 544 noves dotacions de PAS PAE, Personal d'Atenció Educativa, que es reforçarà en aquesta gestió i atenció directa i treball coordinat amb els centres. Per mencionar també, per exemple, el programa de millora de l'atenció integral a l'alumnat amb trastorns del neurodesenvolupament, que comencem amb un pilotatge a Manresa i a Sabadell, conjuntament amb Salut i Drets Socials i Educació i Formació Professional per millorar aquesta atenció, aquest perfil d'alumnat.

I, d'altra banda, el Govern del president Illa ha entès des del primer moment que la formació professional avui és una de les peces fonamentals del nostre sistema educatiu, una eina molt important per fer front al nostre compromís amb la igualtat d'oportunitats, i no és una via secundària, és una opció de prestigi que dignifica el talent de cada alumne, que dona respostes reals a les necessitats socials i econòmiques del país.

I quan parlem de formació professional, parlem d'una eina de progrés i de cohesió social, una via que ajuda a reduir l'abandonament escolar prematur, que obre camins de futur a nois i noies, que ofereix, a vegades, una segona porta d'entrada o un pont segur cap a la qualificació i la inserció laboral.

En concret, i ho deia abans, el noranta per cent dels joves que inicien un grau mitjà de formació professional provenen directament de l'ESO, la qual cosa confirma que la formació professional s'ha consolidat com a continuïtat natural i efectiva per molts alumnes que busquen una formació adaptada al món laboral, més pràctica.

I aquest creixement també s'ha fet en qualitat. Tres nous centres públics de formació professional, abans m'hi he referit, que són centres vinculats a sectors estratègics del país, amb formacions d'alta qualificació i amb un fort vincle amb les necessitats del territori. I per garantir que aquesta formació sigui de primer nivell, també s'han destinat 16,3 milions d'euros en inversió en equipaments específics en centres públics de formació professional per assegurar l'accés a maquinari, tecnologia, recursos pedagògics d'última generació, que són indispensables per preparar l'alumnat en un entorn de canvi constant.

També hem duplicat l'oferta de graus bàsics, especialment en centres amb formació professional integrada i amb projectes de noves oportunitats.

I també s'han reservat alguns grups específics per joves tutelats, reafirmant, doncs, que la igualtat d'oportunitats és un principi irrenunciable del nostre model.

Un altre pas fonamental és aquest acompanyament personalitzat i enguany s'han incorporat seixanta-dos nous orientadors i orientadores en centres de formació professional.

S'ha iniciat també un pilotatge amb vint-i-quatre serveis d'orientació en centres de formació amb persones adultes. I aquesta etapa el que fa és permetre oferir aquest acompanyament professional, acadèmic a tot l'alumnat, garantint que cap trajectòria formativa quedi desatesa.

Sense oblidar, com deia, les assignacions que van finalitzar les assignacions de formació professional, com ens havíem emplaçat a fer el 31 de juliol, per tant, dos mesos abans que el curs anterior. Ho dic perquè, no?, recordo l'any passat que alguns grups ens deien que això era una cosa impossible, s'ha pogut fer, aquest increment d'oferta pública amb més de 7.500 places i aquest increment històric o xifra històrica de matriculacions en cicles formatius.

Per tant, la formació professional, com veuen, és una aposta decidida que ens permet afrontar aquests reptes educatius i socials, com ara l'abandonament escolar prematur, preparar professionals qualificats pel mercat de treball i assegurar l'equitat en l'accés a les oportunitats.

I tornant a la inclusió, que reforcem, com deia abans, amb més recursos, amb més orientació, tot això s'explica pel compromís ferm del Govern amb l'equitat. Perquè no n'hi ha prou amb detectar, orientar i acompanyar aquestes necessitats individuals, hem de garantir que tot l'alumnat, independentment del seu origen, pugui iniciar i fer el seu camí educatiu amb les mateixes oportunitats.

I per això aquest curs incrementem en dues-centes les aules d'acollida, reforcem les aules intensives o accelerades, que seran dinou en total, i arribarem, en conjunt, a 1.344 aules d'acollida. Es tracta d'una aposta que se suma també al desplegament

dels plans d'educació d'entorn, que enguany arriben..., doncs n'hi sumem dos més, dos nous municipis, i cobrim 173 localitats a tota Catalunya.

I aquesta ampliació és la garantia que cap alumne que arriba de fora del nostre sistema educatiu comenci sense les eines necessàries per superar aquest desavantatge inicial. És una palanca per enfortir la cohesió social i lingüística, també, que és un dels pilars del nostre sistema educatiu.

Pel que fa, ara sí, a l'aprofundiment dels aprenentatges, aquesta necessària millora dels aprenentatges, que pensem que és una necessitat i una demanda ciutadana i una de les principals prioritats d'aquest Govern, doncs aquí també, més enllà d'augmentar les dotacions, el que fem en aquest curs és desplegar amb fermesa un ampli paquet de mesures que s'estan aplicant. De fet, inclouen des de programes específics per reforçar l'ensenyament i l'aprenentatge de competències instrumentals, com la lectoescriptura o el coneixement matemàtic, la concreció i la seqüenciació dels sabers essencials del currículum, més enllà de les llengües i les matemàtiques, que es va publicar aquest curs, publicarem la concreció de tots els sabers de totes les matèries aquest primer trimestre.

Una formació docent també molt més orientada a les necessitats d'aula que hem detectat: continguts, didàctica de la llengua, ciències matemàtiques, gestió de l'aula, atenció a la diversitat i valors democràtics, per citar alguns exemples.

Un nou pla director de la inspecció que se centra en un model d'avaluació orientat a la millora contínua dels resultats educatius, el camí cap a la universalització de l'etapa 0-3 i també la implementació del pla de digitalització responsable. L'objectiu és clar, és invertir en qualitat i equitat per millorar resultats i reduir desigualtats.

En l'àmbit de les competències bàsiques, ampliem fins a 538 centres la xarxa de la comprensió lectora, amb nous recursos per a les biblioteques escolars.

En matemàtiques, ja tenim més de vuit-cents centres participant en els diferents programes de reforçament de les matemàtiques.

Pel que fa a l'aprenentatge d'una llengua estrangera, incrementem els auxiliars de conversa en anglès i financem tallers a noranta-un centres, molt enfocat, doncs, a l'alumnat més vulnerable, on veiem que hi ha una bretxa social important a l'hora de reduir aquesta bretxa en l'àmbit d'una llengua estrangera.

I pel que fa a l'àmbit científic-tècnic, també fem un pas endavant per connectar el coneixement amb altres grans reptes del nostre temps. Per exemple, en col·laboració amb el Departament de Territori, hem posat en marxa un pla conjunt per reforçar l'educació ambiental i també millorar els resultats en ciències.

Treballem també per estimular les vocacions STEM, des de tercer primària fins a segon d'ESO, en col·laboració amb el Departament d'Igualtat i Feminisme i d'Empresa i Treball, també fomentant aquesta perspectiva de gènere.

I també impulsem, en una fase pilot, un programa d'educació alimentària que uneix agricultura, salut i canvi climàtic, per posar alguns exemples.

I, sobretot, doncs sí que voldria destacar l'inici del desplegament de l'Agència d'Avaluació i Prospectiva de l'Educació, que, com saben, l'objectiu és que puguem prendre decisions molt més basades en dades, en evidències i no només en percepcions o en experiències. Aquí aviat disposarem d'una anàlisi, que es va encarregar en un primer moment a l'agència, per identificar quines són aquelles pràctiques o aquelles experiències d'èxit en els centres educatius que puguem conèixer i puguem compartir i escalar.

Per tant, la millora educativa no l'entenem només com un conjunt de programes aïllats, és una estratègia de sistema que combina formació docent, actualització metodològica i avaluació rigorosa i al servei de la millora contínua.

I aquesta millora de resultats s'ha de connectar amb l'educació de la primera infància, el que passa des d'un primer moment, i per això, doncs, l'aposta per la universalització de l'educació 0-3 és també una política de millora educativa, d'equitat.

Aquest curs incrementem amb dos-cents euros per infant i plaça el finançament dels ajuntaments per Escola Bressol. Garantim aquests dos-cents euros addicionals per la gratuïtat de l'I-2, per quart any consecutiu, i hem creat 904 places públiques, amb

una inversió global superior als 16 milions. I l'objectiu és clar, que l'escolarització en aquesta etapa clau per la igualtat d'oportunitats no depengui de la renda de les famílies.

I a tot això s'uneix un element que per nosaltres és clau, que és la digitalització responsable. Aquí, aquest setembre Catalunya ha esdevingut la primera comunitat autònoma que no ha permès, no permet l'ús de mòbils ni rellotges intel·ligents a tota l'etapa obligatòria. Això no és un càstig tecnològic, això és una aposta per garantir que l'ús de la tecnologia als centres sigui estrictament educatiu.

Aquí tenim dades, per exemple, de l'OCDE que apuntaven que més d'un seixanta per cent de l'alumnat reconeixia haver estat distret per fer servir aquests dispositius a l'aula. O tenim la darrera, el darrer informe d'Ivalua, que apuntava que set de cada deu docents d'ESO estaven a favor d'aquesta prohibició a les seves aules.

Per tant, és una aposta per racionalitzar l'ús de dispositius digitals. Volem millorar resultats, volem millorar convivència i volem millorar la protecció dels menors que poden tenir accés a determinades xarxes socials. I, a partir d'aquí, mantenir, evidentment, el lideratge que Catalunya sí que exerceix en competències digitals entre els diferents països del món.

I acompanyem aquesta mesura amb la dotació de portàtils a l'alumnat de formació professional bàsica, que democratitza l'accés digital i redueix desigualtats. I vetllarem també perquè l'impacte de la tecnologia en la vida quotidiana de l'alumnat sigui el més positiu possible.

Per això, amb aquest pla de digitalització responsable inclou una guia per a les famílies amb orientacions pràctiques per acompanyar els infants en l'ús d'aquesta tecnologia, sigui per conscienciar dels riscos i, alhora, ajudar-los a aprofitar totes les oportunitats del món digital.

Aquest curs també fem un pas endavant en la manera com planifiquem i gestionem el sistema educatiu. Per una banda, despleguem les cinc primeres zones de governança educativa, un instrument que és clau per la corresponsabilitat amb el territori. Això està previst a la nostra llei d'educació. I, doncs, impulsem una nova etapa per apropar aquesta presa de decisions a la realitat del territori i del món local.

Aquestes zones de governança ens permetran una millor planificació, coordinació d'actuacions, gestió de recursos a partir d'aquest treball colze a colze amb els ajuntaments i amb la resta de la comunitat educativa.

Igualment, despleguem mesures per reduir la càrrega burocràtica als centres. Segurament que els semblarà una mesura poc atractiva, però els asseguro que és molt important pel conjunt de la comunitat educativa i que també incorpora, no?, acaba revertint en la millora de les condicions laborals també d'entorn dels professionals.

I aquí, aquest curs, iniciem un pla de transformació digital i organitzativa, que es desplegarà en els propers cinc anys amb aquest assessorament estratègic del CTTI, per unificar i millorar les eines de gestió interna dels centres, simplificar processos i aplicacions.

També avancem en la desburocratització, la reducció del temps dedicat a tasques molt de gestió, molt administratives, per part de les direccions, facilitant aspectes com la gestió de contractes a partir de models estandarditzats, tutorials senzills per diferents tipologies de contractes.

Iniciem també un sistema, una aplicació mòbil per gestionar les adjudicacions de la borsa d'interins, volem fer nomenaments diaris de professorat, i aquí em sembla que serà una manera de facilitar la gestió d'aquests nomenaments i impulsar també la cobertura de llocs que són a vegades difícils de cobrir i, alhora, doncs reduïrem la feina dels equips directius i dels serveis territorials.

I, per tant, serà un curs per aprofundir en la millora d'alguns processos claus que gestiona el Departament. Per exemple, seguir millorant els processos d'inscripció i matrícula, com hem fet amb la formació professional amb èxit, de continuar el procés d'estabilització del professorat, amb la convocatòria del concurs de trasllat autonòmic, i de seguir avançant també el calendari d'adjudicacions d'estiu per facilitar la programació i la preparació del següent curs, aquesta vegada, esperem, sense sobresalts.

I, és clar, també parlo de seguir avançant en una planificació de l'oferta escolar de manera més estratègica, una planificació que l'hem de fer a mig termini, a vuit anys

vista, amb visió del conjunt del Servei d'Educació de Catalunya i amb l'escolarització equilibrada com a finalitat i la corresponsabilitat amb el territori com a mètode.

I acabo, per intentar ajustar-me al temps, reiterant, doncs, el compromís ferm del Departament d'Educació amb la millora del nostre sistema educatiu, amb la convicció que només des del diàleg, des del treball compartit i també, perquè no dir-ho, amb el desig de màxim consens polític entorn al model educatiu, amb l'objectiu de l'excel·lència, de l'equitat educativa, podrem avançar cap a una escola més robusta, més ben preparada pels reptes del futur.

I ara sí que restaria a la seva disposició per respondre, evidentment, a les preguntes, aportacions, reflexions que considerin oportunes.

Moltes gràcies per la seva atenció i espero, doncs, que aquest debat també ens ajudi a seguir consolidant els consensos que la comunitat educativa i el país necessiten.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable consellera, per l'esforç de síntesi en aquesta seva primera intervenció. Justament, és exactament el temps que inicialment se li havia donat.

I ara, doncs, obriríem un torn d'intervencions dels diferents grups parlamentaris, tenint en compte que aquesta presidència i la Mesa de la comissió serà generosa amb els temps, però sí que els prego que s'intentin ajustar al màxim possible als cinc minuts que hem acordat tots els grups que tindrien vostès. I per tant, sense més, en primer lloc té la paraula la molt honorable senyora Anna Erra, en representació del Grup de Junts.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies, presidenta. Consellera, secretària general, gràcies per ser aquí a fer aquesta compareixença.

I el primer que li podem dir des de Junts és que el consens per la millora de l'educació i per tenir una educació al país molt millor, nosaltres sempre hi serem. Però, bé, comencem el nou curs, amb un any el càrrec per part seu, un any del PSC, i continua la nostra preocupació amb una sèrie de temes.

Primer de tot, el tema que continuem a la cua dels mals resultats, i en àrees claus, fins i tot, ha pitjorat.

També continuen els problemes, i veiem amb el seu estil, ara, de com hem vist que ha governat durant aquest any, doncs fer una tàctica de tapar forats, no? És a dir, amb tot el que es pugui tapar ha tapat els problemes en pedaços o bé deixant que, senzillament, passi el temps, ajornant-los, a veure si els adorm o els anestesia o, fins i tot, aquella queixa, que en un principi doncs podia ser molt més latent, la va, diguem-ne, adormint, no?

I ens sembla que això, i també perquè sabem que, si hi ha queixa, llavors a vegades, fins i tot, hi ha repulsa, la decepció i la desil·lusió creix i cada cop diria que la conselleria està més lluny de les escoles.

I ens pensàvem, veritablement, que les coses canviarien, i no ha estat així. Vostè ha fet moltes promeses, però lligades també a tenir pressupostos, i és perillós. Tindrem segurament pressupost? Perquè sinó, moltes de les promeses cauran.

I en el fons també ens sap greu que no acaba d'escoltar la comunitat educativa. I els professors estan desil·lusionats, decebuts i han perdut confiança. Sobretot es va veure en el tema del batxillerat, en el sentit que va ser capaç de, en el currículum, va ser capaç d'ajuntar totes les plataformes, totes les sensibilitats per aquest tema i vostè, senzillament per complir amb el que deia el Govern de Madrid, no els ha escoltat.

I vostès també, consellera, sobretot, aquest Govern, deien que serien els de la bona gestió. I continuem, i li hem de dir, i ens sap greu perquè no és les bones notícies que volem per l'educació del nostre país, que continua la mala gestió. Ho hem pogut veure amb tot el tema de les places, de l'adjudicació de places, que, en el fons, fins i tot ha arribat a una solució que les pròpies direccions han fet un manifest que s'ha decebut de la decisió a una situació que es va generar d'aquest problema de les adjudicacions.

I nosaltres també ens preguntem què passa?, què hi ha darrere de tot això?, que es perdrà el que és l'autonomia de centres, el que és el decret de plantilles? Perquè ens sembla que tot aquella aposta per places perfilades s'està desdibuixant.

També ens preocupa el de l'FP. Tot el que és aquest intent, que sabem que han intentat de voler anar molt més amb temps per la inscripció de les places d'FP. Però també sabem que el nou aplicatiu no ha acabat d'anar bé fins i tot a la primera tanda, perquè tots aquells alumnes que van quedar perduts en el sistema, com que ara no es podien anar als centres, han quedat fora, han quedat desapareguts. I nosaltres el que li volem demanar és, tenen comptabilitzat quants alumnes són? Perquè molts potser a les properes convocatòries ja no s'han pogut presentar o ja no han trobat plaça. O, fins i tot, es podien veure situacions complicades, com ens ha arribat de molts llocs, però concretament, per exemple, d'instituts del Montsià i de l'Ebre, que s'havien deixat els pavellons del centre pels alumnes quedar-se a dormir per poder inscriure's de bon matí. Llavors, aquesta situació a nosaltres no ens agrada i veiem una mala gestió.

I amb tot això ens hi suma, fins i tot, el malestar dels docents, no? I ens preocupa perquè hi haurà una tardor mogudeta.

Amb tot això creiem que s'ha de millorar les condicions de tot el professorat, també de la concertada, i veritablement creure si la jubilació de la concertada, que ha promès, va lligat amb el pressupost, o si tindrem problemes. O com donarà resposta a les places de 3.200 que demanen per la plantilla.

I ha fet una aposta del català, ens n'alegrem, però sabem i li diem que el català no es toca de les escoles, s'ha de blindar i que, fins i tot, no tingui por a fer mesures fortes i contundents perquè nosaltres hi serem.

Amb tot això, i també avui aquí, convidats, hi ha tota una mostra d'educadors socials, que amb tota aquesta aposta que diu de la inclusivitat no acabem d'entendre què ha passat. Aquest repte de donar sortida a les complexitats, a les escoles d'alta complexitat i màxima complexitat no pot ser traient personal de suport. I per això en un programa que podia ser fins al 2027, què ha passat, consellera? Perquè, evidentment, no ho entenem.

Amb tot això, el que li direm és que nosaltres, com a Junts, som aquí, som aquí per intentar vetllar per l'educació, per millorar-ho, però ens fa por perquè trobem un govern sotmès i submís al Govern de Madrid, fent polítiques, que ens preocupa, potser d'aparador, perquè sense pressupost quedaran en polítiques d'aparador. Que

van vendre a ser els millors en la gestió i tampoc és així. I que tenen molts reptes i, sense pressupost, tot quedarà en falses promeses i quedarà només en pedaços.

Hem tingut un estiu massa calent, i no només parlo del termòmetre, sinó massa calent pels problemes que hi ha hagut, i veiem a venir o no confiem que hi hagi un curs tranquil, i això no creiem que sigui bo per l'educació del nostre país.

Té molts deures, consellera, i les expectatives em fa por que no es vagin diluint. I, com a Junts, li diem que continuarem insistint per aquest compliment de la LEC, per protegir i enfortir tot el servei d'educació de Catalunya, per millorar les condicions de tots els docents, i fins i tot el seu prestigi, per aconseguir, finalment, que es noti aquest revulsió de les millores dels resultats educatius, que es vegin veritablement canvis reals. I demanem exigència, fortalesa, avaluació, la cultura de l'esforç i, sobretot, blindar el català de les nostres escoles.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i té la paraula la diputada Irene Aragonès.

Irene Aragonès Gràcia

Moltes gràcies, presidenta. Moltes gràcies, consellera, per la seva compareixença, li desitgem també una ràpida recuperació. També donar la benvinguda a tot l'equip del Departament que l'acompanya, i a tothom que també ens segueix en aquesta comissió.

Bé, consellera, ens ha fet una presentació d'inici de curs, com si tot anés bé, com si gairebé ratllem la perfecció amb educació, i ens sorprèn, no?, ens sorprèn que vulgui aparentar aquesta normalitat quan ens trobem en una greu situació davant la sentència del Tribunal Constitucional, que pretén carregar-se el model d'escola catalana, eliminant el català com a llengua vehicular d'aprenentatge. I volem saber, exactament, quan vostè diu que defensarà amb fermesa el model...

...el model lingüístic de l'escola catalana, amb quins fets es tradueix això, consellera?

Fa mesos que des d'Esquerra Republicana li estem advertint que calia preparar una estratègia per fer front a aquesta sentència. Li preguntem també si s'ha reunit amb Som Escola?

I des d'Esquerra Republicana també aplaudim, és a dir, celebrem que presentin aquest recurs de cassació contra la sentència perquè defensar legalment el nostre model educatiu d'immersió i garantir el dret de tot l'alumnat a aprendre en català és una obligació i és un compromís nostre. I perquè és que és una ingerència, consellera, el que fa el Tribunal Constitucional, que vulnera les nostres competències i, per tant, això no ho podem permetre.

Tenim signat el Pacte Nacional per la Llengua, on es deixa molt clar, en l'Horitzó 4, que cal garantir que el català és la llengua vehicular del nostre model lingüístic. L'acord d'investidura d'Esquerra Republicana també és molt explícit, ho deixàvem ben escrit, que cal garantir que el català sigui la llengua vehicular i d'acollida de l'alumnat nouvingut. Per tant, davant d'un altre embat judicial, cal que els acords es compleixin i es pugui donar cobertura als centres. I confiem que així sigui, tal com avui, no?, ha estès aquesta mà.

Altres àmbits que ens preocupen, i molt, i a més a més no n'ha fet referència, perquè veiem que tot allò que genera discrepància amb la seva línia, amb la seva política educativa, tot allò que fa soroll, l'evita i no li interessa.

Comenta que un dels seus eixos de la seva política educativa, sobretot d'aquest curs, és el reforç a l'atenció a l'alumnat amb necessitats educatives, en concret, a la detecció de dificultats. Però nosaltres ens preguntem que com pensa fer-ho si ha reduït un vint-i-cinc per cent els recursos. Ha eliminat cent dotacions de TIS i vint-i-cinc educadores socials, que, de fet, aquestes tampoc substitueixen en cap dels casos a les vuitanta-cinc educadores socials de l'anterior programa de complexitat.

Sabem perfectament que la mirada socioeducativa d'aquestes professionals és imprescindible per abordar reptes com l'educació integral de l'alumnat, la convivència, la desigualtat, la prevenció de violències, l'atenció a la diversitat, l'absentisme escolar i la relació de l'escola amb el seu entorn. I important, evitar,

evitar un col·lapse posterior al territori. El que han fet aquestes professionals és un mur de contenció i han derivat un munt de problemàtiques.

El mes de gener, consellera, assegurava la continuïtat del programa temporal de complexitat educativa, amb una pròrroga de dos anys i ara el substitueix per una prova pilot. Com pot posar en dubte l'eficàcia d'aquest programa que ja porta cinc anys en efectiu? De veritat que encara necessiten més proves per demostrar que aquest programa funciona, que és realment necessari, tal com demostren les mobilitzacions que hi ha?

Vostè mateixa acaba de donar xifres esfereïdores i no pot posar l'excusa de la dotació perquè, si al gener era possible fer la pròrroga d'aquests dos anys, què ha canviat fins al mes de juliol?

En definitiva, canviem el nom del programa anterior, posa l'excusa que és per l'adaptació al nou decret d'orientació, per comprovar-ne la viabilitat, per poder incorporar aquests professionals que ja fa cinc anys que demostren els bons resultats.

Hi ha molts casos, però el de Salt i Figueres són flagrants. Deixar aquests centres educatius d'aquestes dues localitats, que coneixem molt bé la seva idiosincràsia, tenen una necessitat imperiosa d'aquesta figura de l'educador social. És deixar sense efectes cinc anys de treball, un treball intens, i el que han fet és trencar uns vincles amb l'alumnat, les famílies i la comunitat.

I és que, a més a més, hem d'anar més enllà. No podem eliminar educadors socials, sinó que el que hem de fer és que s'han d'incorporar com a estructures, com a professionals estructurals en el sistema educatiu públic. I no només en els centres d'alta i màxima complexitat, a tots els centres els hauríem de tenir aquesta figura.

I per altra banda, sorprenentment, veiem com l'adjudicació de les places d'FP també ha estat una bassa d'oli segons vostè, però la realitat és que s'han format llargues cues ara al setembre.

Reconeixem una millora en la tercera assignació del juliol, és a dir, ha funcionat, com el mapa de l'FP 2030 de la consellera Anna Simó, que ha estat de gran utilitat, però hem vist que ara al setembre no s'ha fet cap procediment per centralitzar després

de saber les vacants. Han estat els mateixos centres que hi han publicitat les vacants i les han gestionat directament. Han fet anar famílies amunt i avall buscant places vacants en els instituts de formació professional.

Un desgavell, un desgavell que, a més a més, ha portat dues conseqüències. Alumnes que estaven en llista en les últimes opcions no han estat cridats, ja que, com que no s'han centralitzat les dades, les llistes d'espera no tenien vigència i, per tant, altres alumnes amb puntuació zero els hi han passat al davant.

I una segona conseqüència, com podran comptabilitzar, com podran saber ara el total d'alumnes que no han tingut plaça assignada? Com podran calcular aquests alumnes que s'han quedat fora del procediment per manca d'aquesta previsió d'un càlcul de centralització de dades? Per tant, pensem que, de normalitat, res, consellera.

I, per últim, no ha fet referència al caos de les adjudicacions del juliol. Preguntem si s'ha tancat l'expedient informatiu que es va obrir de forma injusta al subdirector general.

També li volem preguntar com ha còpsat el malestar dels equips directius davant la incertesa que pateixen en veure desmantellats els seus projectes educatius i quines solucions els han donat.

I m'han quedat temes i utilitzaré un segon torn.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn del Grup Parlamentari del Partit Popular i té la paraula el senyor Cristian Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Consellera, bon dia. Bé, jo no seré tan optimista com ha estat vostè perquè sí que li agradaria parlar d'algunes coses que vostè no ha mencionat i és que l'inici de curs escolars, que hauria de ser un moment d'esperança per milers de famílies i alumnes, any rere any es converteix en l'escenari d'un balanç descoratjador.

Catalunya, consellera, viu una autèntica emergència educativa i és que les famílies, un cop més, han començat el curs amb la calculadora a la mà. Catalunya és la comunitat autònoma on més puja el cost de la tornada a l'escola. Els llibres de text és la partida que més es dispara, però el cost del menjador també puja i l'entitat majoritària de famílies ha denunciat com a inassumible aquest cost per moltíssimes llars.

La situació material de les escoles continua sent igualment greu. Encara no disposem d'una xarxa universal i gratuïta d'educació infantil, malgrat que és fonamental per al futur dels infants i per ajudar a milers de famílies en plena crisi de natalitat.

Continuem amb barracons, gairebé un miler a dia d'avui, i vostè d'això no fa referència, opta pel silenci, omet les xifres en la presentació del curs i també avui. Quantes generacions de nens hauran de començar la seva vida acadèmica en un contenidor de ferro?

El seu Govern ha anunciat programes i més programes amb noms cada cop més complicats, amb xarxes i projectes que semblen solucions, però que, a la pràctica, consellera, són pedaços, pedaços que no afronten el problema de fons, un sistema que ha renunciat a la cultura de l'esforç i que acaba desmotivant tant l'alumnat com el professorat.

I quan s'esfondra l'ascensor social, quan aprovar ja no vol dir haver après, els perjudicats, són els alumnes més vulnerables, aquells que només tenen l'educació com a capital per progressar.

Des del 2015, els resultats educatius dels alumnes catalans cauen de manera sostinguda. Les dades PISA ens han situat per sota de la mitjana espanyola, europea i de l'OCDE, però el Govern respon amb convenis, amb diagnòstics i amb estudis.

Quan començarem a prendre decisions concretes a llarg termini? El Departament fa anys que viu instal·lat a la improvisació. Els errors en els processos d'adjudicació de places del professorat han generat indignació i desconcert.

Els sindicats i els docents denuncien que aquest estiu, de nou, s'han fet adjudicacions amb greus disfuncions. Quin missatge es dona als mestres quan l'Administració sembla que jugui amb el seu futur laboral? Quin missatge s'envia a aquells joves que volen dedicar-se a l'ensenyament si la professió cada cop és menys atractiva, més mal pagada i amb menys prestigi?

Les dades parlen soles. El professorat català és el pitjor remunerat de l'Estat i ha perdut poder adquisitiu de manera sostinguda. El quaranta-cinc per cent assegura tenir una salut psicològica dolenta o molt dolenta. Un de cada tres mestres es planteja abandonar la professió i gairebé el noranta-un per cent admet que té problemes de convivència a l'aula. Com pot funcionar una escola quan els seus docents, que haurien de ser el motor de qualitat, es troben esgotats, desmotivats i sense autoritat?

Vostè ha parlat d'escola inclusiva, però la síndica i nombroses entitats adverteixen el que ja veiem cada dia, i és la manca de personal especialitzat, la manca de recursos per l'atenció a la diversitat i famílies que es troben soles, docents que no tenen formació suficient per gestionar la diversitat creixent a l'aula.

Els anuncis que ha fet, amb un marge temporal que a mi em sembla enormement ampli, voldrem veure com s'apliquen realment, si, finalment, tornen a no tenir pressupostos.

Tampoc no pot amagar que hi ha un estrangulament deliberat a l'escola concertada. Més de cinc-centes línies tancades en cinc anys, infrafinançament reconegut per la pròpia síndica, desigualtats en els sous dels docents i plantilles congelades des de fa dècades. On és la llibertat de les famílies per escollir l'escola que volen? On és l'equitat entre els dos models que la presenten al Servei d'Educació de Catalunya?

Persisteix també, consellera, l'obsessió ideològica del Govern per la llengua. En boca del propi president de la Generalitat, i avui també vostè aquí, en recórrer sentències judicials que l'únic que volen posar en valor és que el castellà ha de ser vehicular a l'escola igual que el català. Estan anant en contra del dret de moltíssimes famílies a poder també ser escolaritzat en castellà. Tracten de manera..., com si fossin estrangers, a més de la meitat dels ciutadans de Catalunya. Les sentències del tribunal són clares. S'ha de garantir també la vehicularitat del castellà. Però

vostès, com dic, en boca de Salvador Illa, es neguen a complir-les de forma sistemàtica.

Consellera, resumint, aquest és el panorama que tenim avui: centres educatius col·lapsats, barracons pràcticament perpetuats, docents desmotivats i mal pagats, famílies desesperades per falta d'escola bressol, alumnes amb necessitats especials que no tenen recursos per ser atesos, transport adaptat que no arriba a tothom, concertada arraconada i model lingüístic excloent.

Davant d'això, vostès ofereixen diagnòstics i anuncis, però no resultats. I la pregunta que li faig avui, consellera, és: fins quan haurem d'esperar que aquest Govern assumeixi la seva responsabilitat i actuï de forma concreta i real?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya i té la paraula el seu portaveu, Manuel Jesús Acosta.

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies, presidenta. Muchas gracias, señora *consellera*, por su exposición, su comparecencia. Y aunque es verdad que su exposición nos ha ofrecido una visión ciertamente triunfalista, alardeando de una serie de medidas que ha adoptado el Departament d'Educació, la realidad es que acaba de empezar un nuevo curso escolar en Cataluña y lo hace ya lastrado absolutamente del nefasto nivel educativo del *model d'escola catalana* que, desgraciadamente, se perpetua desde hace ya muchos años, más de una década.

Ese *model d'escola catalana* que, para la mayoría de los grupos parlamentarios que están aquí presentes es un *model d'èxit*, aunque los resultados objetivos de las últimas pruebas PISA, PIRLS, TIMSS y competencias básicas también indican que los alumnos catalanes han sufrido la mayor caída en comprensión lectora, ciencias y matemáticas de toda España. De manera que, dicho de forma de ejemplo, un alumno que está cursando en Cataluña cuarto de la ESO, como mucho tendría que estar cursando tercero de la ESO en alguna otra región, como puede ser Castilla y León.

Ese *model d'èxit*, que a todos se les llena la boca, o a la mayoría de los aquí presentes, que consigue récords en abandono escolar prematuro en España y también en Europa.

Pero no por mucho madrugar amanece más temprano. No por mucho que repitan ustedes hipnóticamente que *l'escola catalana és un model d'èxit*, es un *model d'èxit*, porque, desgraciadamente, es todo lo contrario. No confundan deseos con realidades.

El modelo pedagógico catalán es la raíz del fracaso escolar, porque está basado en demonizar y menospreciar la cultura del esfuerzo y la búsqueda de la excelencia, en denostar el estudio profundo de conocimientos e imponer competencias fluidas y emociones. En apostar, por ejemplo, por el estudio de las matemáticas con perspectiva de género y enfoque ecosocial, en lugar de estudiar con rigor y progresividad sistematizada los fundamentos matemáticos, en adoctrinar a través de la hipersexualización de los niños y de la imposición del monolingüismo en catalán.

Por cierto, en el inicio de su exposición, señora Niubó, se ha dedicado a hacer una oda a la cohesión social con un argumento que es contrario a la cohesión social, que promueve la confrontación y la división, la imposición del monolingüismo en catalán, dejando el castellano como mera asignatura curricular, no vehicular, en el sistema educativo catalán. Porque no nos engañemos, todo lo que se haga ignorando, todo lo que se haga de espaldas a la realidad sociolingüística, histórica y cultural de Cataluña, jamás podrá cohesionar nada. Lo único que provocará, como se ha demostrado, es rechazo y división, porque más del cincuenta por ciento de los catalanes tiene el castellano como lengua materna, mal que les pese a algunos. Y...

Fitxer 5

...recordemos, el castellano con catalán son las dos lenguas oficiales maternas mayoritarias de Cataluña.

Y el Govern de la Generalitat no duda en perpetuar este modelo pedagógico que nos ha llevado a la ruina en la escuela, confiando su restauración a un grupo de

dieciocho expertos que se creó en la pasada legislatura y que usted, señora Niubó, aplaudió, compuesto por miembros, entre otros, de las fundaciones privadas Bofill i Rosa Sensat, regadas, por cierto, con más de un millón de euros cada una en los últimos años, que son las entidades que llevan marcando el rumbo educativo del modelo pedagógico durante décadas y que son, por lo tanto, culpables del desastre actual de *l'escola catalana*.

Su última ocurrencia, por cierto, de su Gobierno, es menospreciar a los profesores, traicionarles, suplantándoles en la toma de decisiones para buscar una mejora del sistema educativo por entes supranacionales como la OCDE.

Pero también hay otras causas, esto es lo esencial, evidentemente, porque los principios rigen los actos, pero hay otras causas que provocan que la escuela en Cataluña haya dejado de ser el ascensor social que, per antonomasia, siempre debía de serlo, me refiero al déficit de inversión de la Generalitat en los alumnos y en las infraestructuras educativas, así como la ineptitud en la gestión en general.

Pongo algunos ejemplos. Cataluña invierte 417 euros menos por estudiante que la media española pese a tener las aulas más complejas. Un 34,83 por ciento del alumnado de la educación obligatoria está identificado como con necesidades educativas especiales, en su mayoría por cuestiones socioeconómicas.

Pero la Generalitat de Catalunya dedica cerca del tres por ciento del PIB a la educación no universitaria, mientras que la media estatal está en un 3,6 y la europea en un 3,8 por ciento, pese a que la ley catalana señala que la inversión en educación debería estar en el seis por ciento.

Y, antes este reproche que le acabo de lanzar, como siempre usted dirá que la culpa es nuestra porque no hemos aprobado los presupuestos y, como no hay presupuestos, no se puede mejorar la educación. Mire, si no hay presupuestos es por culpa de la debilidad del Govern del PSC, de su falta de liderazgo y de su ineficacia. Además, a VOX no nos ha convocado a negociar los presupuestos, pero, por mucho que es pueda imaginar cuál hubiera sido nuestra respuesta de antemano, se lo vuelvo a decir, elimine el gasto superfluo en embajaditas, MENAs, política lingüística, igualdad y feminismos, y en comprar la voluntad de la prensa mediante

subvenciones ingentes y ya verá cómo se puede llegar más fácilmente al seis por ciento del PIB en educación.

Dos o tres cuestiones más y acabo. El profesorado en Cataluña es el segundo peor pagado de toda España, a pesar de vivir en la región con el coste de vida mayor.

Existen en la actualidad unos 950 barracones escolares y la media de construcción de un colegio en Cataluña son siete años y medio, cuando lo que establece el Departament d'Educació son tres años y cuatro meses en la horquilla, en la parte de la horquilla más optimista, o cuatro años y once meses en la más pesimista.

Falta claridad, falta criterio de verdad unificado en la planificación a futuro, como demuestra el cierre de líneas escolares, tanto públicas como concertadas, que genera graves perjuicios a las familias. Se da el caso que en algunos colegios públicos o concertados se tiene en cuenta una ratio y en otros otra.

Finalmente, creo que es muy aventurado que se felicite usted por la gestión de la matriculación en formación profesional, y aquí acabo, porque en agosto se habían quedado quince mil alumnos sin plaza y creo yo que no debe pensar, ingenuamente, que lo va a cubrir con plazas vacantes. Pero como pronto habrá un monográfico sobre formación profesional, y hemos tenido la oportunidad de hablar con muchos centros de formación profesional y se nos han explicado una serie de irregularidades, porque hacen las cosas demasiado rápidas, en esta ocasión, pues entonces ya podremos hablar con más detalle.

Muchas gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Parlamentari dels Comuns i té la paraula la seva portaveu, la senyora Jéssica Albiach.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, presidenta. Bon dia a totes i a tots. Gràcies, consellera, per la seua intervenció.

Aquest és el segon curs amb vostè com a consellera, i li he de confessar que desitjo de totes i totes que siga millor que l'anterior, perquè sí que és cert que per nosaltres

no ha sigut un curs satisfactori. Sabem que els canvis i les transformacions que calen en educació triguen el seu temps, som conscients, però també és cert que hem vist manca de governança i també problemes organitzatius greus, i hem tingut des dels malentesos amb el currículum de secundària, a problemes amb les adjudicacions d'estiu als docents. I aquí també li fem un prec, s'aposta que cal millorar les condicions laborals dels docents i una millora de remuneració. Estem en el tercer lloc del pòdium dels docents pitjor pagats de tot l'Estat, quan, a més, aquí sabem que el nivell de vida és altíssim. Per tant, necessitem retornar l'autoritat i el prestigi als docents, però també les seues condicions laborals i salarials.

També, consellera, seguim amb manca de climatització i manca de zones d'ombra a molts centres educatius. Sabem que aquí nosaltres demanem una llei de bioclimatització.

I, consellera, transport escolar. S'ha d'abordar d'una vegada per totes de manera seriosa el transport escolar, principalment en aquells territoris més dispersos i més disgregats.

La supressió del transport escolar per a l'alumnat que està en una situació més vulnerable, com és el cas recent de Vic, és un pas endarrere en l'equitat educativa i el dret a l'educació en condicions d'igualtat. Quan, a més, sabem que aquesta decisió està ignorant una necessitat que va crear el mateix Departament d'Educació i, a més, que nosaltres compartim, com és la distribució de l'alumnat en situació més vulnerable en diferents centres educatius. Per tant, pensem que retirar aquest servei posa en risc la continuïtat educativa de molts infants i que, a més, desvirtua el pla contra la segregació escolar.

Per no parlar també dels problemes per obtindre, ja s'ha comentat aquí per altres portaveus, una plaça en formació professional. Hem vist aquest estiu cues quilomètriques a ciutats, per exemple, com Terrassa, per tindre una plaça.

Juntament amb, cada vegada més, la concertació de centres d'FP privats. Vostè ha parlat de la creació de tres nous centres de formació professional públics, però sí que voldríem saber quins centres, quants centres hi ha ara mateix ja concertats i s'estan concertant, i quines especialitats.

Sí que voldria dir-li, consellera, que sí que compartim una decisió que vostè ha pres, com és la de suprimir, prohibir el mòbil a les aules de secundària. Jo crec que ha sigut una bona decisió, ha anat més enllà del que van anar la consellera Simó i el conseller Cambray, i ara el que cal és avançar en una estratègia digital integral, no?, amb una digitalització democràtica i una veritable educació tecnològica, que sabem que n'hi ha molts centres educatius on sí que s'està duent a terme.

Vostè ha comentat que enguany no teníem pressupostos, i és cert, però sí que hem tingut tres suplementos de crèdit, valorats en 4.000 milions d'euros, que van poder tirar endavant gràcies als vots d'Esquerra Republicana i també dels Comuns. En concret, amb nosaltres, amb els Comuns, sí que vam signar un acord que comprometia 37 milions d'euros en reforç de català, anglès i matemàtiques, 5 milions d'euros més per a menjadors de secundària, començant per màxima i alta complexitat, i també 22,7 milions d'euros per a l'escola inclusiva. Consellera, volem saber, a hores d'ara, i ara que ja ha començat el curs, què està en marxa i què no està en marxa del que vam signar.

Saben vostès que els Comuns estem reclamant una reunió amb el Govern de la Generalitat per avaluar el grau de compliment d'aquest acord dels suplementos de crèdit. Sense aquesta reunió on puguem tindre el detall de què s'està complint i què no, doncs nosaltres no seurem a negociar uns nous pressupostos.

Si parlem d'inclusiva, crec que també li hem de dir, consellera, que és incompreensible la retallada de recursos dels centres d'alta complexitat. M'estic referint als centres d'alta complexitat que han perdut una figura essencial com és la de l'educador, l'educadora social, que, a més, sí que hi vull insistir, fan una feina que és diferent al de la integradora social. És una decisió que va en contra del decret d'escola inclusiva i que encara carrega de més feina a centres que ja tenen suficients dificultats. Són persones professionals que estan acompanyant les famílies, l'alumnat en desnonaments, en situacions d'abusos, de violència, d'assetjament, en problemes d'absentisme, en problemes de salut mental.

Per tant, pensem que vostè ha pres una decisió que va en contra de la que hauria de ser, que és, en lloc de retallar recursos als centres d'alta complexitat, és una figura, la de l'educadora social, que el que hauríem de fer és estendre a tots els

centres educatius de Catalunya, on vostè mateixa ha reconegut que cada vegada la complexitat és més alta.

Està bé posar recursos als centres d'alta complexitat, però no pot ser en detriment dels centres de màxima complexitat, quan, a més, són figures que el que necessiten és temps, és constància per generar vincles, per generar confiança amb la comunitat i treure'ls el que fa és un impacte, retirar-los té un impacte fort en les famílies, en els infants, en els centres educatius i també en el territori.

Vostè ha parlat també de la creació de dues-centes noves aules d'acollida. Sí que ens agradaria saber quines ratios tenen aquestes aules d'acollida i si estem parlant d'aules d'acollida accelerades i si vostès han pogut comprovar si estan funcionant o si han pogut avaluar l'assoliment de l'aprenentatge de la llengua.

En paral·lel a les aules d'acollida, també, consellera, necessitem reforçar, millorar la comprensió lectora. Vostè n'ha fet referència. Ahir mateix la Fundació Bofill presentava un informe sobre comprensió lectora, Catalunya està a la cua de l'OCDE, d'Europa, de la Unió Europea, fins i tot de l'Estat. Som els segons, només per darrere de Ceuta i de Melilla, que tenim pitjors resultats en comprensió lectora i és cabdal, bàsica per poder revertir els resultats que tenim ara mateix de fracàs educatiu.

No serveixen pedaços i el que necessitem és una aposta per millorar la comprensió lectora que siga clara, estructurada, sistemàtica i basada en l'evidència científica i, sobretot, que ajude a millorar també la formació dels docents per poder millorar els resultats.

Un altre tema que a nosaltres ens preocupa, la doble xarxa, és una causa de segregació, ho sabem. Per tant, consellera, per a quan un nou decret d'escola concertada? Perquè la reducció de la natalitat no pot ser una excusa per aprimar la pública i necessitem aquest nou decret i el foment de l'escola pública per arribar al vuitanta per cent d'alumnat en centres públics.

I ja acabe, presidenta, amb només tres precis, consellera. El primer, és defensar la immersió lingüística davant dels atacs judicials i polítics de la dreta i de l'extrema dreta.

La segona, és una aposta decidida pel 0-3. Vostè n'ha fet referència, però crec que és important avançar en la universalització, en la gratuïtat, però també en el reconeixement de les professionals.

I, per últim, done suport a la ILP del sis per cent perquè serà positiu per a tot el país. Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I ara és el torn d'intervenció del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular i en el seu nom té la paraula el diputat Dani Cornellà.

Dani Cornellà Detrell

Gràcies, presidenta. Benvinguda, consellera, i a tots els membres del Departament que l'acompanyen, també al col·lectiu d'educadors i educadores socials que avui també ens acompanyen en aquesta comissió. Benvinguts a tots.

Bé, per començar, li diré que vostè ens ha explicat un inici de curs perfecte, sembla que l'autocrítica al Departament i a la conselleria no existeix, però per això hi som nosaltres, per fiscalitzar i recordar-li que les coses no han anat bé des de bon principi. Només cal que parlem de la crisi de les assignacions, de l'adjudicació de places a professors, que, com sap, va afectar a milers de docents, concretament a tres mil, que són molts. Una molt mala gestió, que es va repetir i que, al final, ha tingut conseqüències, però que, evidentment, ja ens evidenciava que aquest curs no aniria bé.

I així ha estat, perquè vostè no ha fet ni una sola referència a les diferents problemàtiques que posen sobre la taula els sindicats i els propis docents, sigui el tema de la reversió de la pèrdua d'un vint-i-cinc per cent del poder adquisitiu dels docents, que vostès saben que és així, però que vostè ha dit que no és una prioritat per la seva conselleria en aquest moment.

Però sí que els sindicats, tant sigui la Intersindical com l'USTEC i d'altres, i molts docents, li reclamen recuperar aquest vint-i-cinc per cent i, evidentment, no només això, sinó que també es redueixi la sobrecàrrega de feina que pateixen. I de tot això, vostè tampoc no en parla.

Com tampoc no parla de les manifestacions i concentracions que hi van haver ja el primer dia d'inauguració del curs a diferents municipis, perquè tenim unes escoles pèssimes, amb molt males condicions o amb barracons arreu del país, i això és un tema ja estructural que no ve de vostè, sinó que s'arrossega des de fa molts anys i no es fa un pla de xoc per solucionar un problema endèmic ja en aquest Departament, en aquesta conselleria.

També cal recordar que cal augmentar i estabilitzar les plantilles i els recursos per a l'escola inclusiva i reduir la burocràcia i les tasques de gestió.

També el compromís públic de la consellera per convocar oposicions amb totes les places estructurals existents any rere any.

Revisar també el sistema d'accés a la funció pública, donar solucions a les persones en abús de temporalitat,...

Fitxer 6

...que encara en tenim, i oferir a totes les places als concursos de trasllat perquè les plantilles siguin estables. O garantir el dret a obtenir una destinació definitiva i el dret a la mobilitat a tot el funcionariat. És a dir, hi ha molta feina pendent i que s'ha de fer, i vostè, de tot això, no n'ha dit res.

Però sí que ha dit una frase que ens ha impactat, que ha dit que el sistema educatiu serà inclusiu o no serà. Doncs sembla que vostès han decidit que no serà. Perquè ara parlarem de l'Acord de Govern 199/2025, que vostè coneix a la perfecció, que el que es fa és carregar-se un programa que portava cinc anys existint amb vuitanta-cinc places d'educadors i educadores socials, que aquest 31 de juliol vostès es van carregar mitjançant aquest Acord, presentant un nou programa que, a sobre, tenen la barra de dir-ne «prova pilot», menystenint la feina d'aquests vuitanta-cinc professionals que portaven cinc anys treballant a molts de centres, entre d'altres a Figueres, a Salt, però també a Granollers, a Mataró i a molts altres municipis, que això sí que ja va ser la prova pilot. Per tant, no ens vengui que ara faran una nova prova pilot i, a més, ho diuen a l'Acord de Govern, tenen la barra de dir-ho, que iniciaran una prova pilot de dos anys finançada en quaranta per cent per Europa,

quan han estat cinc anys posant educadors i educadores socials al centre i s'ha valorat de manera excepcional i magnífica la tasca que han fet. I vostès ara diuen que faran una nova prova pilot del que ja s'ha fet durant cinc anys i ja s'ha valorat i que s'ha trobat que és totalment necessari, no només per aquestes escoles i aquests centres de màxima complexitat, sinó que per tot el sistema educatiu.

Vostès s'ho carreguen i diuen: «No, no, perquè hem fet un nou programa amb seixanta places.» Perdonin, però vostès han carregat vuitanta-cinc places. Aquestes seixanta places van a centres d'alta complexitat, no van a centres de màxima complexitat.

Per tant, tots aquests centres que fins ara gaudien d'un servei essencial s'han quedat sense els educadors i les educadores socials. I, en tot cas, vostès han creat un nou programa pilot i un nou programa amb seixanta educadors i educadores més, però que aniran a uns altres centres i no de màxima complexitat, sinó, repeteixo, d'alta complexitat.

Per tant, vostès no aposten pel sistema educatiu inclusiu perquè, com deia el decret d'escola inclusiva, els centres amb més necessitats, que entenem que són els de màxima complexitat, vostès s'han carregat els educadors i les educadores socials.

Esperem que encara siguem a temps d'arreglar-ho perquè esperem que, realment, doncs la consellera aquesta frase que ha dit «o serà inclusiu o no serà», esperem que reconduïxi i sigui perquè sigui inclusiu el sistema educatiu. Perquè li torno a recordar, no s'han retallat vint-i-cinc places, se n'han retallat vuitanta-cinc, perquè pregunta'ls-ho a aquests centres, que em penso que demà s'hi reuneixen amb els equips directius o properament, pregunta'ls-hi, els podem preguntar si aquestes seixanta places com els hi afecta, perquè no els hi afecta per res, perquè han perdut els seus educadors i educadores.

I aquestes places perdudes, les vuitanta-cinc, no sé, nosaltres pensem que s'ha de trobar una manera, i així li preguntem, per trobar el fons perquè es puguin recuperar aquestes figures, i no només aquestes vuitanta-cinc, sinó que ja deixem-nos de proves pilots i una cosa que ha funcionat durant cinc anys i que ha estat tan ben valorat per tothom, pels equips docents, les direccions, les famílies, els serveis

socials, els EAPS, etcètera, doncs implementem-ho a tot el sistema educatiu i a tot el país.

I no diguin que posarem els TIS a primària i els educadors i l'educadora social a secundària, perquè vostès saben, per exemple, amb el sistema sanitari, que el millor és prevenir, no curar. I la millor prevenció és posar els recursos, per exemple, en sanitat, doncs als CAPs, per garantir una bona prevenció i un bon seguiment i un bon control, per després evitar la malaltia. Doncs amb el sistema educatiu és exactament el mateix, senyora consellera, vostè ha de posar tota la prevenció possible a primària i, evidentment, a secundària també hi han de ser, perquè no s'arreglarà tot a primària, però cal que s'hi comprometí.

I li preguntem, com es garantirà l'atenció i l'acompanyament de les famílies infants més vulnerables d'aquests municipis que són els principals afectats d'aquesta decisió que han pres? Pensen o preveuen recuperar o repensar el paper dels educadors socials dins els centres educatius per donar resposta a les necessitats reals de la comunitat educativa?

Sincerament, pensem que s'ha de replantejar, que ha d'escoltar a tots els professionals, a totes les famílies, a tots els implicats i buscar una solució per aquests municipis amb uns centres de màxima complexitat tan complicats i busquin una solució i escoltin els professionals. I li agrairíem, doncs, que ens respongui sobre què pensa fer amb aquesta situació que s'ha generat.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. I ara és el torn del Grup Mixt i en el seu nom té la paraula la diputada Rosa Soberana.

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. Consellera, el seu discurs sembla que tot sigui una bassa d'oli, però la realitat és que, amb el curs ja iniciat, el sistema educatiu català torna a mostrar signes d'improvisació, descoordinació i d'ineficiència.

Les promeses de millora i estabilitat queden, un any més, en paper mullat davant la realitat de les aules sense docents, personal tècnic sense nomenar, plantilles inestables i malestar evident entre la comunitat educativa.

I si parlem de l'adjudicació de places docents amb garanties, transparència i sense errors, la realitat és que el procés d'assignació de places ha tornat a ser un desgavell, afectant milers de docents, centres i alumnat. Les dades diuen que prop d'un centenar de places romanen sense cobrir, repartides entre tots els serveis territorials. Encara hi ha nomenaments pendents per vacances anuals, per substitucions i el curs ja ha començat fa dies.

Hi ha especialitats sense cobrir a l'FP, a les escoles oficials d'idiomes, on hi ha places en català, francès i alemany encara sense nomenar. A cicles d'informàtica diversos instituts no han pogut arrencar amb normalitat. Irregularitats documentades per sindicats i mitjans, errors administratius que han impedit als docents treballar. Casos com els que s'han destinat a professors a centres a més de tres-cents quilòmetres de casa seva. L'organització i el projecte educatiu del centre.

Consellera, com justifica que amb el curs ja ha començat i hi hagi tantes places sense adjudicar? Per què no es publiquen immediatament les places de difícil cobertura quan queda deserta una adjudicació?

Pel que fa a la complexitat educativa, argumenta que el nombre d'alumnes amb necessitats específiques de suport educatiu, les NESEs, són exemples... Tenim, per exemple, un centre de Lleida amb un noranta-vuit per cent d'alumnat NESE. Quines són les solucions que pensen posar?

Molts d'aquests alumnes són fruit d'una immigració descontrolada i no planificada que ha col·lapsat els recursos dels centres. La matrícula viva s'atura i distorsiona el sistema educatiu sense que, a dia d'avui, s'hagi pres mesures per pal·liar-ho, sense aules d'acollida estable, ni docents formats ni especialitzats. L'any passat van ser més de 74.000 alumnes inscrits fora del procés de preinscripció i cada curs escolar hi ha alumnes nadius que no poden cursar els seus estudis al centre més proper al seu domicili per reserva de places.

Han parlat que faran noves aules d'acollides, a qui aniran destinades? A les famílies treballadores per tal de poder conciliar la vida laboral amb la vida familiar?

A més, la recent sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya deixa sense efecte el català com a única llengua d'acollida, obligant també a l'ús del castellà. El català no ha de ser negociable. Consellera, té previst el seu Departament fer revisió crítica del model actual d'inclusió escolar? En quina llengua faran aquesta acollida?

El model lingüístic i defensa del català. El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha anul·lat el decret lingüístic del 2024, el Tribunal Constitucional espanyol està a punt de resoldre si confirma aquesta anul·lació. Com es defensarà la immersió lingüística i el model català d'ensenyament en aquest context d'agressions judicials?

Pel que fa al pressupost i a les inversions, creiem que són insuficients. El relat institucional sobre més mestres i menys alumnes no coincideix amb la realitat de les aules, hi ha saturació, pressió i desmotivació. El degoteig constant d'alumnat immigrant obliga a canviar grups, programacions i recursos durant el curs. El curs passat hi havia registrat 937 barracons a tot Catalunya, en 388 centres. Quin pla tenen al respecte per solucionar aquesta situació?

En conclusió, l'educació pública catalana viu en tensió permanent per culpa d'una gestió negligent i idealitzada. El model educatiu català necessita estabilitat, rigor, planificació i respecte a la llengua, a la cultura pròpia i als professionals que ho fan possible.

Aliança Catalana denunciem aquesta deixadesa del Govern i exigint mesures, no pedaços. L'escola catalana ha de deixar de ser un laboratori ideològic, a tornar a ser un espai de coneixement, aprenentatge, exigència i identitat nacional. Per això cal que els responsables del desgavell educatiu siguin apartats del nucli decisor del model d'ensenyament a Catalunya.

Per què a la Conselleria d'Ensenyament ara li diuen d'Educació? Les escoles són per aprendre, els professors hi són per ensenyar i els alumnes han de venir educats de casa, no podem donar als mestres i professors responsabilitats que no els corresponen.

Moltes gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. I, finalment, és el torn del Grup Parlamentari Socialista Units per Avançar i en la seva representació té la paraula la diputada Gisela Navarro.

Gisela Navarro Fuster

Moltes gràcies, presidenta. Bon dia a tothom. Començo la meva intervenció també saludant a tothom després d'un període de vacances i celebro encetar el curs polític també parlant d'educació.

És, simbòlicament, una manera d'establir les prioritats i, claríssimament, després d'escoltar la consellera, les prioritats del Govern estan ben dibuixades.

Permeti'm també, presidenta, saludar la gent que ens acompanya, en especial a una AFA de Viladecans, la meua ciutat, i també, evidentment, a totes les educadores socials que avui han vingut per reivindicar la seva situació.

Entrant en qüestió, celebrem gran part dels missatges que la consellera ha compartit i reitero o expresso que la consellera ha parlat d'aquest curs, no de totes les necessitats que té el sistema català, que, evidentment, són moltes. Però ha dit algunes que, sota el nostre punt de vista, són essencials com, per exemple, la lluita contra l'abandonament educatiu, la mirada educativa o la inclusió, evidentment entre moltes d'altres.

Aspectes que creiem que compartim amb la majoria de la resta de grups. I des d'aquesta afirmació reivindicuem, també ho ha fet la consellera, com sempre, la importància del consens polític per avançar en matèria educativa.

Dit això, és lògic també el paper dels grups que fan oposició al Govern i que ells es centrin a detectar allò que manca o assenyalar allò que necessita millorar i obviar, d'alguna manera, la rellevància dels avenços contundents que aquest Govern ha fet en només un curs.

Ara, jo els demanaria que, a banda d'expressar amb total llibertat les seves opinions, com ha de ser i perquè és molt necessari, quan sigui l'hora de demostrar el consens que la LEC va representar en el seu dia, doncs també actuïn amb aquesta responsabilitat.

I, evidentment, sí, parlo dels pressupostos, que sembla que ara no siguin necessaris. Els pressupostos són l'única eina que té un Govern de qualsevol nivell administratiu per tal de fer possible una política pública i també a la Generalitat de Catalunya.

Com ara, per exemple, entrant en matèria, no?, la defensa que tothom ha parlat del català com a model d'èxit. Un tema d'actualitat dels darrers fets i que àmpliament avui s'ha explicat.

L'èxit d'aquest model no hauria d'estar en debat avui, no hauria de generar cap dubte. Com pot ser que haguem utilitzat la llengua com un greuge? Com pot ser que haguem utilitzat la llengua només com una eina política? Com pot ser que algú cregui que ensenyar una llengua o establir espais comuns sigui negatiu? Saber-ne més de qualsevol cosa, no només de llengua, és pitjor que saber-ne menys? És que és ridícula aquesta afirmació.

I per què, curiosament, tots els que no volen l'educació en català esmercen molts esforços en tenir una educació molt bona en anglès? No troben l'anglès una llengua mundialment imposada? O és que les imposicions algunes són més agradables que d'altres? O és que no estem parlant de cultura ni de llengua ni de res, sinó que estem parlant de privilegis i de classes socials? Tant la consellera com el propi president ja s'han mencionat al respecte i no ho reiteraré, només ens sumem a aquestes paraules.

Precisament, la nostra escola és tot el contrari, ha de ser i és cohesionadora, transformadora, generadora d'oportunitats, contrària a la segregació en qualsevol dels seus formats. No volem perpetuar espais que ens allunyin, volem espais comuns generadors de comunitats, evidentment, salvaguardant el dret a la diversitat individual, el dret a la importància que té l'entorn personal d'aprenentatge de cada alumne. Però recordem que per molts nens i nenes o per molts joves l'escola és l'únic espai de seguretat i d'igualtat, i això és una riquesa.

És veritat que la diversitat augmenta i augmenta la complexitat, ja ho ha dit la consellera i ho han dit tots els grups, i que l'escola té una fita que és incloure tothom, i això és molt difícil. Aquest augment és el fruit de molts factors, no hi entraré, però també de la detecció precoç, que ha jugat un paper indispensable al 0-3. Potser parlem d'un dels reptes més enormes que ha tingut mai l'escola en la història,

requerim, òbviament, més personal, nous perfils i potser una altra manera d'actuar a classe, amb nous criteris, amb nous coneixements. Ens agrada l'enfocament que la consellera ha compartit i creiem que anem pel bon camí, tot i que tornem a reivindicar que, quan sigui possible i serà possible, encara s'encaminin més...

Fitxer 7

...recursos a l'escola inclusiva, tant pel que fa a personal, evidentment, com a la situació laboral de tot el personal, de tots i totes elles.

Dels projectes de millora educativa en volem destacar aquells destinats a la competència lectora, també alguns grups s'hi han referit, que creiem un pilar fonamental per desenvolupar la resta de competències, són totes importants però algunes determinen les altres, per tant, aquesta és essencial, és un pilar.

Celebrem també les dades que indiquen una reducció, encara que sigui petita, de l'abandonament educatiu, gràcies a l'aposta decidida per l'FP, que, per cert, tampoc he vist molta celebració en les paraules que m'han precedit, inclús en aquelles paraules que en el seu dia van pensar que això no seria possible. Doncs, bé, ha estat possible avançar el calendari, donant un rang d'igualtat als alumnes que cursen l'FP vers els que fan el batxillerat.

I aquest és un missatge clar del que els i les alumnes poden elegir l'itinerari educatiu que en aquell moment considerin més adient perquè tots els itineraris són igual d'importants, són vàlids i han de ser igual de prestigiosos. És un missatge d'igualtat i d'oportunitats vitals reals. Per tant, nosaltres des del Grup Socialista Units per Avançar volem felicitar a la consellera i al seu equip per aquest avenç.

No voldria acabar sense mencionar una bona notícia, de la posada en marxa de les zones educatives, un tema que em toca molt de prop i, evidentment, també com a partit nosaltres som un grup municipalista i sabem que els pobles i ciutats han participat històricament en la creació de la comunitat educativa real, han sostingut moltes vegades les mancances que ha tingut aquest sistema, són responsables i són sabedors de les necessitats de cada territori perquè estan més a prop que ningú

i és una idea genial poder desplegar aquest aspecte que la LEC ja en el seu dia va dibuixar.

Consellera, traslladi el nostre agraïment a tot el seu equip. Vostè ha demostrat tenir un full de ruta decidit, són moltes reptes encara, òbviament, però també ha posat fil a l'agulla en molts aspectes, vostè i el seu equip no podien solucionar tot en un any i menys tot el que s'arrossegava de molts i molts anys, però vostè ha obert noves perspectives de millora, com la definició dels aprenentatges, molt important, la incorporació de nous perfils per abordar la real diversitat i la contundent aposta per l'FP. Ara podem imaginar el que podrà arribar a fer amb pressupostos, esperem que tothom estigui a l'alçada.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora diputada. I un cop finalitzat aquest torn d'intervencions dels diferents grups parlamentaris, li correspon, senyora consellera, a vostè contestar totes aquelles preguntes que li han adreçat i té, per tant, un torn de quinze minuts per respondre.

Gràcies.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Molt bé, gràcies, presidenta. I gràcies a tots vostès per aquest torn de comentaris, de valoracions que formen part i que d'alguna manera recollim perquè també forma part d'aquest procés d'escolta, igual que en fem amb altres membres de la comunitat educativa.

Intentaré anar una mica seguint l'ordre que s'ha seguit, començant per la portaveu de Junts. Manifestava aquesta preocupació per aquests resultats que no acaben de remuntar i tots compartim aquesta preocupació. Jo el que sí que li dic és que penso que hem estat molt clars, que de les prioritats més importants d'aquest Govern en matèria educativa és, precisament, reforçar aquests aprenentatges, remuntar aquests resultats educatius perquè em sembla que és clau per al progrés i també per l'equitat.

I aquí li puc dir que quan vostès parlaven abans d'anuncis, no?, de promeses, a mi no m'agrada massa fer anuncis, expliquem les coses que s'estan implementant en aquests moments, promeses em penso que no n'hem fet, en tot he explicat el que hem fet.

I aquí sí que puc dir que, més enllà de la reorientació, no?, de l'alineació d'aquesta formació permanent, que em sembla que és clau alinear-la amb el que són les necessitats a l'aula, això s'ha fet. Estem aplicant i ampliant molt la xarxa de centres que tenen algun d'aquests programes de reforçament.

I s'ha parlat també abans de competència lectora, de comprensió lectora. Doncs és molt important tot allò que va vinculat a aquest programa de competència lectora. Més enllà de la docència, hi ha materials, hi ha maneres de seqüenciar com ha de ser aquest procés, és a dir, qüestions que abans potser per tradició anaven així, però que hem vist que considerava recordar i clarificar. I també aquesta clarificació i concisió dels sabers curriculars en el conjunt de matèries, això és el que farem, de fet estem fent.

I com que insistia en el tema de les promeses, jo faria un repàs molt breu, però m'agrada fer-lo per posar-ho també en valor. A formació professional penso que hem de posar en valor com a país, no el Govern, el conjunt de país, que haguem estat capaços d'incrementar en un any en deu mil el nombre de matriculats en formació professional, que haguem millorat tant el procés de preinscripció, i segur que l'hem de seguir millorant, no? I abans s'ha parlat de terceres tandes, de cues aquests primers dies de setembre, segur que l'hem de continuar millorant, però penso que també hem de posar en valor coses que s'han fet en inclusió, i arribarem al programa i en parlaré a continuació, eh? Però més de 1.600 dotacions docents, més de 550 dotacions de personal de suport educatiu, programes de detecció, hem incrementat moltíssim els programes d'atenció a la diversitat, hem incorporat psicòlegs als serveis territorials. Hem de poder dir la realitat del que ja fem, per tant això no ens estarem de dir-ho.

En 0-3, jo no vull recordar aquest país d'on ve, ve d'un moment en què el Govern va deixar a zero, diguem, el finançament, el suport a l'escola bressol. Només en un any i sense pressupostos, com a mínim, hem recuperat els terços de fa més de deu anys

i per tant em sembla... I, a més a més, ho hem complementat amb la creació de més de nou-centes places públiques. Posem en valor i, per tant, expliquem el que fem, sense més promeses.

S'ha parlat de moltes qüestions, també de la formació professional, i ara m'hi referia. Aquí, com saben, vam mantenir les tres tandes que hi havia d'assignacions. Sí que és veritat que vam escurçar aquests dos mesos perquè la darrera la vam, diguem, finalitzava el 31 de juliol, perquè l'objectiu quin era? A part de donar la garantia, certesa a les famílies i, evidentment, a les persones sol·licitants abans de l'estiu, de dir, sé on tinc la plaça o si no la tinc, i a on la tinc, tenir temps perquè a l'inici de curs de la formació professional tothom es pogués incorporar i no haguéssim d'incorporar els alumnes en dos i tres i quatre setmanes respecte a l'inici de curs. S'ha assolit.

Sí que és veritat, i com que això ha sortit que en aquesta tercera tanda..., els he dit les matriculacions de la tercera tanda d'assignacions que en aquests moments es feien als centres i s'ha fet directament als centres, en alguns, pocs, però els tenim en compte, hem vist algunes cues. Per exemple, recordo al secretari i al director general de formació professional que van anar un dia a Tortosa perquè s'havien detectat que hi havia un punt de cues i es va resoldre aquell mateix dia. Però, en tot cas, aquí estem oberts a millorar encara més això de cara al proper curs.

S'ha parlat del tema de les jubilacions, dels docents a la concertada, és un tema que l'hem pogut resoldre gràcies també al tercer suplement de crèdit.

I ara sí que voldria explicar aquest..., no?, a més a més, tenim a la sala persones que reivindiquen i és normal que això passi, explicar què ha passat amb aquest programa.

Com saben, i són dels últims tres anys, hi havia un programa que era un programa temporal, que es va fer arran de la covid, que estava finançat amb fons europeus, i l'objectiu d'aquest programa era anar a reforçar aquell alumnat que amb la covid s'havia vist que era vulnerable i que calia compensar aquest alumnat i enfortir-lo. I es va plantejar un programa de tres anys, com deia, finançat amb fons europeus, que era temporal, sempre va ser temporal i no prorrogable, com qualsevol altre programa europeu temporal i no prorrogable, que estava, com deia, destinat a compensar aquests efectes de la covid a l'alumnat vulnerable.

Es va fer amb una incorporació molt important i molt ben valorada tant d'educadors socials com de tècnics d'integració social, però, certament, al ser un programa temporal no prorrogable, no el podíem prorrogar de cap manera. Però conscients de la importància que té per les direccions, pel conjunt dels equips directius, per l'alumnat, per aquesta atenció que busquem, millorar aquesta atenció a l'alumnat, doncs vam valorar la possibilitat de crear un nou programa, perquè no podíem prorrogar aquest, i havia de ser un nou programa que sí que vam vincular al desplegament del futur, però molt proper, decret d'orientació educativa. Per tant, anar a reforçar, precisament, aquesta orientació social i educativa a l'alumnat més vulnerable.

Com ho vam fer? Conscients que també aquest finançament europeu doncs ha baixat molt la quantitat, que no disposem, com saben, d'un pressupost més enllà del que s'havia acordat en els diferents suplements de crèdit i que no donava per això, s'han prioritzat aquells centres dels quals ja hi eren, és a dir, aquells centres que tenien aquests suports s'han mantingut, amb l'excepció, i aquesta és la diferència que parlen ara els professionals, d'aquells centres que ja tenien un educador social o tècnic d'interacció social en plantilla, per tant, estabilitzat. Per tant, alhora, per poder donar un major servei i dotar d'aquests professionals tan valorats al màxim de centres possibles, es van prioritzar aquells centres que no tenien cap professional d'aquest tipus, ni educador social ni TIS en plantilla. Això ha estat el que explica, que ara sí, és veritat, que tenim tres-cents centres que tindran tant dotació de TIS com d'educadors, educadors socials en aquest cas a secundària, és veritat, i tècnics d'integració social a primària. I per tant, on hem perdut, entre cometes, és allà en aquells centres on ja tenien un TIS o un educador social en plantilla.

Quines conseqüències, efectes negatius, per exemple, ha pogut tenir això en alguns municipis singulars, com pot ser Salt, i això ens consta, que tenien tècnics d'interacció social en plantilla, però, certament, han perdut, per exemple, educadors? Què hem fet per intentar compensar això? Els hem dotat a cadascun d'aquests centres amb mitja dotació, diguem, addicional respecte a la plantilla que ja tenien assignada, que puguin destinar aquelles necessitats per cobrir una mica aquesta diferència, però el que explica és, precisament, que ja tenien aquests tècnics d'integració social en plantilla.

I penso que amb això crec que explico una mica la voluntat que s'ha seguit, però, en tot cas, hi ha aquest nou programa amb els mateixos professionals distribuïts diferent, educadors a secundària, tècnics d'integració social a primària, i en aquells centres que veiem que, tot i tenir algú en plantilla, necessitàvem reforçar, se'ls ha dotat de mitja dotació més.

En el cas..., ara avançant, bé, en reflexions que feia la portaveu d'Esquerra Republicana. Amb el tema del català, penso que ho compartim i penso que ho compartim, a més, amb una gran majoria de forces polítiques. Aquest Govern ha fet els deures, estem preparats, no?, estem pendants, com saben, de la sentència del Tribunal Constitucional en relació a la llei i també aquest decret llei que ara el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ha anul·lat parcialment. En aquest cas hem de dir que no ens preocupa especialment perquè és un decret que mai ha entrat en vigor perquè van suspendre inicialment i tot el nostre model està perfectament defensat i té uns bons pilars, que estan en la LEC, que estan a l'Estatut, que estan en la llei de 2022, que avui recordar, penso, l'èxit, si m'ho permeten dir així, d'aquell consens polític i social que es va fer en el seu moment i que va ser prou complicat, però, alhora, útil i, per tant, la base del nostre model està garantida.

I a partir d'aquí hem parlat amb tothom, hem parlat amb sindicats, hem parlat amb Som Escola, hem parlat amb el col·legi, hem parlat amb entitats pedagògiques, hem parlat amb famílies, hem parlat amb formacions polítiques, inclosa la seva, i, per tant, aquest Govern està a punt, però, en tot cas, compromès, absolutament, en la defensa del model lingüístic del qual s'ha dotat aquest país amb un aval majoritari del conjunt de la societat.

A partir d'aquí, he parlat de Salt... I és veritat, vostès parlaven, alguns de vostès parlaven que seria molt bo tenir aquests professionals en plantilla. Jo, vaja, ho compro absolutament, però, en tot cas, els convido i els espero en el moment que hi hagi una negociació pressupostària..., estaré esperant. Ho dic de molt de veritat. Són perfils professionals molt necessaris, cada cop més necessaris als centres educatius, tal que, a més a més, com he explicat, una mica la situació de necessitats de suport educatiu que constatem. Per tant, espero que les seves paraules,

propostes, que podem compartir, es puguin traduir en un compromís que vagi més enllà i, per tant, un compromís pressupostari.

Pel que fa al Partit Popular. La veritat que, i ho podria compartir una mica amb VOX, jo penso que s'equivoquen a vegades amb una certa retòrica de fatalitat, de catastrofisme en l'àmbit educatiu. Hi ha moltes qüestions que hem de millorar. Som els primers que ens posem els deures i som conscients que hi ha moltíssimes coses, que venen també, diguem-ho tot, d'un passat, d'una desinversió important en molts anys, en què hi havia..., van haver-hi, en fi, suports de governs de tot tipus. Però em falta, moltes vegades em falta la proposta concreta.

A mi m'agradaria que, més enllà d'aquest diagnòstic tan negatiu que es fa molt sovint de l'educació, que penso que contribueix a l'antipolítica, que no ajuda a recuperar la confiança en el sistema educatiu, també ho he de dir, m'agradaria també sentir propostes concretes en aquest sentit.

Parlava de manca de recursos a la inclusió. Jo l'hi repetiré, és a dir, com mai abans havíem tingut els recursos que tenim en aquests moments destinats a la inclusió educativa i som conscients que segurament no són suficients, i abans ho he comentat.

Parla vostè d'un maltractament a la concertada. No hi ha cap estrangulament ni cap maltractament a la concertada. Al revés, li he dit que, precisament, aquest curs, aules d'acollida i suports intensius a la inclusió els hem incorporat també als centres concertats perquè som conscients que no és un tema, ho deia abans, de titularitats, és un tema de millorar aquesta atenció a l'alumnat.

I pel que fa el castellà, penso que no tenim problemes amb el castellà, penso que tenim un sistema educatiu que garanteix aquest ple domini de les dues llengües, les tres oficials comptant l'aranès, al final de l'escolarització obligatòria. Tenim proves de final d'etapa... En fi, penso que és una llengua curricular, és una llengua d'aprenentatge i, per tant, no veig cap discriminació en el castellà.

El portaveu de VOX. Parlava del tema de l'enfocament o la..., no sé com ho ha dit, eh?, la perspectiva de gènere en l'àmbit de les matemàtiques. Jo li diré que hi ha una qüestió que a vostès els agradarà més o menys, però que, per exemple, els informes de l'OCDE, a nivell internacional, mencionen, hi ha una bretxa de gènere

important a les matemàtiques, com ho és amb la lectura, no? En general, les noies, les ciències o les matemàtiques no tenim tants bons resultats com els nois no els tenim en l'àmbit de la lectura. Hem de poder fer actuacions en aquest sentit i, per tant, no hi veig res més enllà de l'altre món de poder acompanyar aquestes, a vegades, dificultats que podem veure. S'ha parlat molt de l'angoixa en matemàtiques, és a dir, això està escrit i hi ha evidències científiques no polítiques.

I pel que fa al castellà. Jo penso que no estem d'esquena a la realitat, al contrari, precisament, tenint en compte la realitat sociolingüística en els diferents territoris, en els diferents centres, els projectes educatius, i lingüístics també, es treballen, precisament, per compensar aquelles desigualtats d'orígens. Es fa no de manera igualitària, es fa, precisament, tenint en compte aquesta realitat sociolingüística i també les proves de competències bàsiques.

Apuntava que falta finançament a l'educació. Doncs, en fi, doncs treballem entre tots per fer-ho.

I pel que fa al tancament de centres. Aquí dir que veiem que la davallada demogràfica afecta per igual tant a pública i a concertada, i ho podem constatar ara amb les xifres finals a la mà. El que hem de fer és una bona planificació conjunta, de cara als propers anys, amb l'objectiu que volem, eh?, és garantir aquesta equitat educativa.

Fitxer 8

Parlava de les quinze mil places o de quinze mil places d'alumnat de formació professional, no?, que, segons vostè deia, s'havien quedat sense plaça al mes d'agost, bé, a finals de juliol, finalitzades les tres tandes. Aquí, per una banda, dir-li que aquesta xifra doncs no la podem sostenir com a veritat perquè, en aquests moments, nosaltres ja sí que teníem les dades d'aquell alumnat que havien fet una doble opció, per exemple, a grau mig i a batxillerat i ja estava a batxillerat, i per tant ja el teníem perquè tenim el registre, el RALC d'alumnat, que això ho permet veure.

Tenim un percentatge important, i això sí que d'acord amb estimacions del curs anterior, que s'acaben matriculant a ensenyaments, per exemple, artístics, hi havia un percentatge bastant important. I després els que havien fet una doble opció, grau superior, universitat, estan a la universitat.

I a més a més, no?, sumat a tot això, sí que dir que, com que vam poder finalitzar el procés de matriculació de la darrera etapa, de la darrera tanda el dia 4 de setembre, teníem fins al dia 12, d'aquelles persones que no havien tingut plaça o que no havien participat en el procés anterior i volien optar un cicle formatiu ho han pogut fer, i aquí hem de celebrar aquests deu mil alumnes més respecte al curs anterior.

Per donar resposta a la portaveu de Comuns, que celebro també tornar-la a veure en aquesta comissió. Parlava de problemes organitzatius que, certament, s'han tingut i esperem aquest any que no ens tornin a succeir perquè hi hem posat mesures.

Parlava, i de fet era una reflexió compartida amb altres portaveus, de la millora de les condicions laborals del conjunt de professionals de l'educació, també els docents. Aquí també, per dir-ho, aquest curs s'ha acordat la reducció de les dues hores lectives als docents majors de cinquanta-cinc anys. Ho dic perquè això també era fruit d'un acord anterior que s'havia signat amb els sindicats sense pressupost, que ha acabat implementant tots els acords d'aquell..., en fi, d'aquell acord, precisament sindicals, ha estat aquest Govern sense pressupost però amb pressupostària, això per una banda.

Amb aquesta incorporació del personal docent, aquesta reducció de ratios, pensem que contribueix també, és veritat que no parlem aquí de retribució, però són condicions que contribueixen a la millora de les condicions laborals, les condicions de treball del conjunt de professionals de l'educació. I això no vol dir que no puguem parlar també d'altres coses, que, segurament, durant el curs en algun moment ho haurem de fer, però tot això, doncs hi ha aquest compromís de millora perquè, a més a més, de retruc, estem millorant la qualitat de l'atenció educativa i, en definitiva, l'alumnat.

Parlava de climatització. En som conscients, tenim una situació d'emergència climàtica i, per tant, tenim un repte majúscul, més enllà de totes les inversions

pendents en matèria d'infraestructures, l'adequació climàtica li donem prioritat. Aquí s'està treballant amb el Departament de Territori i d'Economia un model de col·laboració públic-privada que ens permeti avançar en aquesta línia i, per tant, en aquests moments estem aquí.

Però, en tot cas, també s'ha referit una mica als compromisos que s'havien pactat en el marc del tercer de l'acord pel tercer suplement de crèdit. Aquí dir que pel que fa tant als programes de suport com a tot el reforç de la inclusió s'estan aplicant absolutament, en tot cas, ja en donarem comptes.

I pel que fa als menjadors, que saben que era un acord important i que té molt a veure amb l'equitat, aquí dir que tenim ja més d'un trenta per cent de centres de secundària, per tant, de secundària, que estan oferint la possibilitat de dinar, no sempre al mateix centre, en alguns casos al mateix centre, en alguns altres casos en alguna escola, en algun centre proper, però, en tot cas, estem estudiant com ampliar aquesta xifra, començant per aquells centres més vulnerables, que és una mica el mateix o, en tot cas, és allò que havíem acordat amb el seu grup parlamentari.

No em torno a referir als educadors i TIS perquè penso que ja ho he fet.

Em demanava, concretament, la ràtio d'aula d'acollida. En aquests moments estem a divuit, per tant, estem a..., a divuit. I dir que les dades o l'evidència que tenim de les aules d'acollida accelerades en aquests moments són de Barcelona, perquè és l'any..., ja tenim més mesos d'experiència, i les dades són molt positives. És a dir, quan vulguin també podem compartir aquests resultats perquè són molt positius.

Pel que fa als tres precis que feia, no? Defensar la immersió, ja hi estem, aquest Govern hi està compromès, me n'he referit. El 0-3, aquí hem de poder seguir avançant en la universalització, com hem fet aquest curs, només en un any, més de nou-centes places públiques, que vull tornar a agrair el compromís dels ajuntaments, perquè, per bé que hi posem recursos, sense aquest compromís, no seria una realitat. I amb la millora del finançament, doncs no cal que l'hi digui.

Veig que estic fora de temps, posi'm un minut més, més que res per acabar de donar resposta.

I donant resposta al diputat de la CUP. Penso que m'he referit a moltes de les qüestions que vostè deia. Sí que parlant de personal, més enllà de la millora d'aquestes condicions, que em referia a través de la reducció de ràtios, la incorporació d'altre personal educatiu que no sigui pròpiament docent, hi ha un tema que no he comentat que té a veure amb la reducció de la burocràcia, que això, com deia, eh?, a vegades ens pot semblar que és poc important, però acaben destinant, tant docents com equips directius, moltíssim temps a fer una feina de gestió administrativa burocràtica, que a vegades l'hem de poder deslliurar perquè es puguin centrar en l'enfocament més pedagògic.

Ha parlat de la importància d'estabilització de plantilles, concursos de trasllats. Estem compromesos, i això, a través del director general de professorat, ja saben que ho fem. I penso que ja m'he referit també al cas de Salt.

Amb la diputada, amb la portaveu del Grup Mixt. En fi, nomenaments pendents no n'hi ha, però sí que podem tenir alguna desena, pensí de 85.000, i tenen a veure sobretot en places de molt difícil cobertura, sobretot informàtica i mecànica quan parlem de formació professional. Vull dir, són vacants, que ara mateix estem amb poc més de deu, això és..., en fi, igualment ho hem de poder resoldre, però vull dir que no són unes xifres..., estem parlant de 0,00 molt per cent.

Ha mencionat també professorat que ha de fer molts quilòmetres per anar al seu lloc de treball. Aquí sí que li donaré una xifra. El Departament d'Educació mesura això a aquells docents que estan a més de la cinquena comarca respecte a la que han sol·licitat. I aquí, si agafem aquest indicador, tenim que hem passat, el curs passat, de tres mil docents en aquesta situació a tres-cents. Estem en un 1,27 per cent, no deixa de ser una qüestió que angossa molt a aquell professor o professora, a aquell docent que ha de fer molts quilòmetres, però, com deia, de tres mil a tres-cents en un curs.

Aules d'acollida, ja he comentat la xifra, estem a més de 1.300, que es destina a aquell alumnat que fa menys de dos anys que ha arribat al sistema i que té necessitat... En alguns casos, en un any, doncs tenen un bon assoliment de la llengua i no han d'estar a l'aula d'acollida, però, en tot cas, va en aquesta direcció.

El TSJ. Doncs no deixa res sense efecte perquè aquest decret, doncs, mai s'ha aplicat.

I, en tot cas, parlava d'una atenció educativa. I jo li afegeixo aquí que és fruit de molts anys de desinversió i, per tant, estabilitat, planificació, rigor, doncs, en aquest cas, estariem d'acord.

I, finalment, agrair a la portaveu del Partit dels Socialistes de Catalunya Units per Avançar, estem d'acord, la importància, i realment ho vull posar en relleu, del consens. Penso que en l'àmbit educatiu, més fins i tot que en qualsevol altre àmbit, és molt important treballar en un marc de consens general. Ja sabem que en tot no podem estar d'acord, però sí en les grans línies, i penso que ho hem d'estar, i que la comunitat educativa ho està.

La importància fonamental d'un pressupost, no? Si volem passar de les paraules o de les propostes a realitats necessitem, en algun moment, quan fem la negociació pressupostària, doncs poder seure i concretar.

La importància de la detecció precoç, no?, a l'hora de..., certament, tenim un percentatge important d'alumnat amb necessitats específiques de suport, que l'hem de detectar però l'hem d'acompanyar, i això implica altres perfils i millorar també les condicions d'aquests perfils professionals.

Clau la competència lectora, evidentment, no?, pel conjunt de matèries. Penso que també és un èxit poder celebrar les millores, que mai són suficients en l'àmbit de la formació professional.

I les zones de governança educativa. Aquí sí que realment pensem que en moltes de les qüestions de sistema, a través d'aquestes zones de governança educativa, podem millorar o podem accelerar aquesta millora de resultats.

I ara sí que ho sento, disculpin aquest retard.

Moltes gràcies.

La presidenta

Molt bé, gràcies, senyora consellera, però, donat que hem donat llibertat i generositat a tots els grups parlamentaris, vostè havia de contestar a tots els vuit i, per tant, per

això, doncs no hi ha cap problema que s'hagi una mica passat del temps inicialment previst.

En aquests moments, aixecaríem la sessió, sí que és veritat que hi ha un grup parlamentari que ha demanat fer un aclariment... Senyora Aragonès, vostè tindria, doncs, com a màxim un minut, si vol intervenir. Algun grup més voldria...? Doncs tindran vostès com a màxim un minut, aquells grups parlamentaris que així ho desitgin. I per tant, senyora Erra, té vostè la paraula.

Anna Erra i Solà

Moltes gràcies. Gràcies, consellera, per totes les explicacions. Sabem del seu esforç i de la seva complicitat i compromís amb l'educació i, evidentment, el país no està en uns bons moments i sortir d'aquest moment és complicat. Però, bé, no tenir pressupostos, quan van molt lligats i que ens han dit, no?, de poder estar en aquests pressupostos, va ser el president de la Generalitat que va dir que tindríem pressupostos aquest any i no els hem vist. Llavors, presenti'ls, en parlem, i tot el que sigui millorar l'educació, nosaltres, com avanci el país, ho veiem bé.

Però sí que, sobretot, el que aniria bé és perquè entenem la falta, sobretot, amb el tema d'educadors socials, el tema que ha dit de la complexitat, però anar fent programes, l'únic que passarà és que també cauran. Llavors, hi ha d'haver-hi..., li fem el prec que es converteixin en estructurals, sinó, evidentment, això no anirà bé.

I només un exemple que li he de tornar a dir de mala gestió, no? Encara hi ha pendents del curs passat el pagament de motxilles econòmiques, i aquest retard és inadmissible.

Com també el fet d'aquest #(9.50) que ha dit de posposar, no? És a dir, ja s'ha avisat a totes les escoles concertades de moltes comarques de Catalunya que els desapareixerà a secundària el transport. Això sí, deixen un any, eh?, però ja hi tornen a ser.

I també li demanaria, senzillament, que per una transparència, la roda de premsa que vostè fa, no només la faci a nivell general de país, sinó que també es pogués fer a nivell de vegueries.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora Erra. Doncs algun grup més? Senyora Aragonès, vostè havia demanat.

Irene Aragonès Gràcia

Sí, m'havien quedat dos, tres temes pendents. Sobre l'etapa 0-3, que no n'he pogut parlar amb la primera intervenció. Coneix perfectament la prioritat d'Esquerra Republicana en aquesta etapa.

De fet, l'augment de finançament als ajuntaments va ser possible en el suport del tercer suplement de crèdit d'Esquerra Republicana, i ara estem treballant per tenir a punt aquesta llei d'universalitat i gratuïtat de l'etapa. Una llei que volem forta, que reconegui també la feina dels professionals, les seves condicions laborals, i que posi al centre la qualitat i l'equitat educativa que ha de tenir aquesta etapa.

Un segon tema, el transport escolar. Li preguntem si té previst modificar el Decret 161/1996 per tal d'introduir aquests canvis de criteris a l'hora de terminar el transport escolar, que es considera obligatori i no obligatori, per poder acabar amb aquest greuge que pateixen les famílies i alumnat, que, tot i tenir el centre escolar dins del mateix municipi, es troben en moltes ocasions, no només en l'àmbit rural, sinó també en l'àmbit metropolità, que han de recórrer molts més quilòmetres que d'altres alumnes que van a instituts o a escoles de fora de municipi.

No m'ha contestat la pregunta sobre quin és l'estat de l'expedient...

La presidenta

Senyora diputada, hem parlat d'un minut.

Irene Aragonès Gràcia

...de l'expedient informatiu que es va obrir injustament al subdirector general.

La presidenta

Molt bé, gràcies, senyora diputada. Algun grup més vol algun aclariment? Senyor Acosta?

Manuel Jesús Acosta Elías

Sí, moltes gràcies. Usted ha dicho que sí que se tiene en cuenta la realidad sociolingüística de Cataluña, los centros educativos lo tienen en cuenta a través de sus proyectos lingüísticos. Es cierto, ¿no? Entonces, ¿cómo funciona esto?

Es decir, por ejemplo, en comarcas como el Berguedà, el Bages o el Ripollès, donde la mayoría de alumnos son catalanoparlantes, podríamos decir, entonces, ¿la mayoría de asignaturas se presentan en catalán o la mayoría de asignaturas se presentan en castellano porque, claro, hay un déficit enorme? ¿O, por ejemplo, en Hospitalet, dónde la mayoría de alumnos son castellanohablantes, ¿esto cómo funciona? Lo digo porque es importante. ¿En Hospitalet, a lo mejor, como la mayoría son castellanohablantes, la realidad sociolingüística invitaría a que todas las clases o la mayoría fueran en castellano porque esa es la realidad sociolingüística o para compensar el déficit sería en catalán? Es interesante también para sus socios de Gobierno.

Gracias.

La presidenta

Gràcies, senyor diputat. Algun grup més? Senyor Cornellà?

Dani Cornellà Detrell

Sí, gràcies. Consellera, ha dit que aquest programa que han suprimit no era prorrogable, però en diferents documents que té del propi Departament sempre es parla del programa 2021-2027. Si més no, em sembla estrany que vostès diguessin als centres i als professionals que això es prorrogaria durant dos anys i, de cop, en ple estiu, vostès el supprimeixin. I, a més, en aquests documents que deixen clar que era 2021-2027.

I, a més, curiosament, coincideix que amb aquest nou programa que han presentat exactament tenen el mateix finançament europeu, les mateixes línies i tal, i el que ens dona la sensació és que es fan trapes al solitari i que aquest nou programa que presenten, de fet, és la continuació d'aquest que han suprimit i no entenem ben bé les causes que hi ha aquí darrere perquè hagin canviat d'un programa a l'altre suprimint aquests vuitanta-cinc professionals en centres de màxima complexitat, que estan per sobre dels de alta complexitat.

I, per acabar, pel poc temps que tinc, mig docent més en aquests centres on han suprimit els educadors i les educadores socials no solucionen res. Saben que les direccions no ho volen perquè els perfils professionals i les seves funcions de mig docent o dels educadors socials no tenen res a veure, i suposo que n'és plenament conscient.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Cornellà. Algun grup més? Sí, senyora Soberana?

Rosa Maria Soberana i Bonet

Gràcies, presidenta. Consellera, la meua pregunta sobre les aules d'acollida, em volia fer referència a les acollides de les famílies que han de deixar els nens a l'escola abans d'hora i els menjadors escolars. Si per aquestes famílies, per poder compaginar la vida laboral amb la vida familiar, tenen algun tipus de previsió d'ajut, de...

Fitxer 9

...facilitat al seu Departament?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora diputada. Bé, doncs, acabat aquest segon torn d'intervencions, senyora consellera, tindrà vostè un temps màxim de cinc minuts, donat que han intervingut cinc grups per un minut. Per tant, tindrà vostè un torn de cinc minuts.

Gràcies.

La consellera d'Educació i Formació Professional (Esther Niubó Cidoncha)

Gràcies, presidenta, i potser ni ho esgoto. Em mencionaven, no?, la necessitat que molts d'aquests recursos es convertissin en estructurals. Seria la voluntat d'anar reforçant aquestes plantilles, diguem, educatives amb altres perfils professionals més enllà de docents.

Pel que fa al pagament de les motxilles que feia referència. El que fem és avançar el pagament ara. Normalment es feia un trimestre, és a dir, es feia un trimestre després i el que farem en aquests moments és avançar els pagaments. És a dir, avançarem els pagaments de les motxilles.

Pel que fa al compromís en matèria de 0-3, que comentava la portaveu d'Esquerra Republicana. Compartim aquest compromís en la universalització i la gratuïtat del 0-3. Esperem que més enllà d'aquest tercer suplement de crèdit, a través de la futura nova llei, doncs puguem donar molta més robustesa a aquesta etapa educativa tan important.

I pel que fa al decret de transport. És voluntat de la conselleria en aquesta legislatura poder-lo revisar, precisament per canviar dels criteris d'intramunicipi a criteris de distància, que fa que a vegades dintre un mateix municipi hi hagi distàncies importants i poder valorar també la post obligatòria, que ens sembla molt rellevant.

M'ha demanat, concretament, per aquell expedient informatiu que es va iniciar, va finalitzar i se'n va obrir un altre de sancionador.

Pel que fa al portaveu de VOX. En relació als projectes lingüístics, doncs tot això funciona com diu la llei del 2022 que funciona. Es té en compte aquesta realitat sociolingüística, es té en compte dels resultats de les proves de competència i es té en compte l'objectiu de la normalització lingüística de Catalunya. A partir d'aquí, cada centre cada centre elabora el seu projecte lingüístic de centre amb l'objectiu, que aquest sí que el marquem políticament, és que en finalitzar l'educació secundària obligatòria hi hagi un domini ple de les diferents llengües oficials.

I el portaveu de la CUP, que insistia en aquest programa. Miri, aquest programa tenia uns fons europeus, que la dotació d'aquests anys que vostè diu no és del programa, és d'aquests fons europeus, però és veritat que hi ha un canvi. Aquest any hi ha hagut un canvi del cent per cent de finançament europeu al quaranta per cent de finançament europeu. Aquesta és la diferència bastant important que hi ha hagut a l'hora de poder afrontar aquest programa.

I, finalment, la portaveu del Grup Mixt em parlava dels espais d'acollida, ho havia confós amb les aules d'acollida. Bé, els espais d'acollida des del Departament, és veritat que cada centre, a través de l'AFA, molts ajuntaments..., hi ha elements de

derivació, hi ha elements de gratuïtat a l'alumnat vulnerable, però des del Departament doncs no..., diguem, que ho podem en tot cas treballar a través de les zones educatives, però no hi ha cap previsió en aquest sentit.

La presidenta

Molt bé, moltes gràcies, consellera. Sembla que li ha arribat el to de veu fins al final de la comissió, per tant, ho han calculat molt bé.

Doncs, arribats en aquest punt, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT